Notes du mont Royal
WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

ΗΣΙΟΔΟΥ ΠΟΙΗΜΑΤΑ.

HESIODI CARMINA.

PARISIIS. — EXCUDEBANT FIRMIN DIDOT FRATRES, VIA JACOB, 56.

ΗΣΙΟΔΟΥ
ΠΟΙΗΜΑΤΑ.
HESIODI CARMINA.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ.
ΜΟΥΣΑΙΟΥ ΤΑ ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.
ΚΟΛΟΥΘΟΥ ΑΡΠΑΓΗ ΕΛΕΝΗΣ.
ΚΟΙΝΤΟΥ ΤΑ ΜΕΘ' ΟΜΗΡΟΝ.
ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ ΑΛΩΣΙΣ ΙΛΙΟΥ.
ΤΖΕΤΖΟΥ ΠΡΟΟΜΗΡΙΚΑ, κ. τ. λ.

APOLLONII ARGONAUTICA.
MUSÆI CARMEN DE HERONE ET LEANDRO
COLUTHI RAPTUS HELENÆ.
QUINTI POSTHOMERICA.
TRYPHIODORI EXCIDIUM ILII.
TZETZÆ ANTEHOMERICA, etc.

GRÆCE ET LATINE
CUM INDICIBUS NOMINUM ET RERUM
EDIDIT F. S. LEHRS.

ASII, PISANDRI, PANYASIDIS, CHOERILI, ANTIMACHI
FRAGMENTA CUM COMMENTARIIS ALIORUM ET SUIS ADJECIT
FRIDERICUS DÜBNER.

PARISIIS,
EDITORE AMBROSIO FIRMIN DIDOT,
INSTITUTI REGII FRANCIÆ TYPOGRAPHO,
VIA JACOB, 56.

M DCCC XLI.

KG 10261
~~Gh 46.155~~

31 Jan. 1850
$4.00
Treadwell Fund.

HARVARD
UNIVERSITY
LIBRARY

PRÆFATIO.

In hoc septem poetarum corpore Hesiodo Apollonium ac Musæum subiunximus, ne reliquorum quatuor, qui de rebus Troicis sunt omnes, interrumpatur ordo. Critica, quam vocant, adhibita arte novas horum auctorum recensiones exhibendi fortasse ne facultas quidem fuisset, consilium certe non erat. Religiosi autem editoris esse putavimus, in usum suum convertere, si quid boni atque emendati virorum doctorum sive ingenio, sive studio nuper detectum invenerit. Quæ messis poetis nostris haud parcos reddidit fructus. Quo factum est, ut omnes, nisi forte Tzetzen excipere velis, permultis locis correcti, partim novam plane induti speciem, in lucem prodeant, plurimaque dici possint, quibus multæ, quas recepimus, lectiones explicentur, nonnullæ defendantur, excusentur non paucæ. Ne tamen modum, qui præfationi constitui solet, transeamus, de singulis mutationibus in editione nostra obviis fusius disserere supersedebimus, quas ne enumerare quidem licebit, nisi ubi id aut paucis absolvendum, aut sine magno lectorum nostrorum incommodo non evitandum iudicaverimus.

Gœttlingianus Hesiodi textus quinquaginta emendationes in Theogonia, viginti quinque in Scuto Herculis a nobis receptas egregiæ Hermanni recensioni (in opuscc. vol. VI, pag. 142 sqq.) debet. Quum de prisca Theogoniæ forma hodiernæque origine nihil constet (1), versus longioresve locos transponere, quomodo Hermannus hic illic faciendum docet, ausi non sumus, sed satis habuimus uncis includere, quæ, quo loco hodie leguntur, carminis tenorem interrumpunt, sive dispositionis hodierna antiquioris, sive variarum recensionum, sive interpolationum vestigia sint. Quod ad

(1) Mützellius, quem his in studiis totum esse viri docti non ignorant, in recensione libelli, in quo Sœtbeerus quidam sua Gruppiique somnia de primigenia Theogoniæ specie publici juris fecit (Zimmerm. ephemm. a. 1838, num. 10 sqq.), philologiæ hodiernæ vires difficultati huius quæstionis pares esse negat.

a

Scutum attinet, lectores ad egregiam Hermanni disputationem de triplici huius poematis recensione remittamus oportet. Carminis enim intellectui commodoque legentium male consultum fuisset, si nulla addita adnotatione textum dispositioni a viro doctissimo propositæ adaptare voluissemus (1). De tertii, quod superest, poematis Hesiodei natura Lehrsius frater dilectus *Quæstionum epicarum* a. 1837 editarum dissertatione tertia novam exposuit sententiam, quæ, quamvis minus probata a nonnullis, maxime tamen idoneum harum rerum iudicem nacta est defensorem (2). In nostra editione singulas facile agnosces sententias, quas Lehrsius non nisi propter verborum quorundam similitudinem interpositas cum reliquo carmine vix cohærere demonstrat. Quæ idem interpolata esse iudicat, uncis inclusimus; quæ e variis recensionibus manasse vult, indicare non licuit. Multas lectiones in recensione textus Gœttlingiani ab Hermanno commendatas in nostrum Operum et Dierum textum nova hac ratione dispositum introduci non potuisse apparet. Quod Hesiodi fragmentorum collectio tam aucta tamque emendata nunc in lucem prodit, id etiam Hermanno debetur, qui, postquam in recensione illa Gœttlingianam collectionem castigavit multisque locis citatis locupletavit, triginta tria fragmenta addidit nova (l. l. pag. 266—271), quæ in editione nostra litera H. notavimus. Accedunt præterea complura, quæ quamquam in Lehmanni *de Hesiodi carminibus perditis particula priori* anno 1828 Berolini edita jam leguntur, a Gœttlingio omissa sunt, triaque in Crameri anecdotis primum evulgata. Numeros Gœttlingianæ collectionis sine ulla litera nostris apposuimus, numeris collectionis Lehmanni litera L., collectionis Gaisfordi vel Dindorfii litera D. adscripta est. Fragmentum CXVII Hermannus in præfatione ad Eurip. Helen. pag. XVII correxit, ejusque emendationem recepimus, quamquam Hesiodum ita cecinisse nobis persuadere vix possumus.

In Apollonio a Wellaueri lectionibus nonnunquam recessimus. Ex iis, quas editionis Wellauerianæ criticus (ephemm. literr.

(1) Versum 144, qualem in una trium illarum recensionum fuisse Hermannus vult, textui suo loco subiunximus.

(2) Hermannum, qui in Jahnii annalibus philologiæ hunc librum atque illam præsertim dissertationem iudicavit. Aliud de eadem dissertatione iudicium in Zimmermanni ephemm. (a. 1836, pag. 1006 sqq.) sub calce recensionis, quam Iulius Cæsar de illo Sœtbeeri opusculo scripsit, nos legere meminimus.

Halenss. a. 1828, num. 305 seqq.) proposuit, has fere recepimus, e codicibus maximam partem haustas, paucas e conjectura: I. 61, ἀριστήων. 176, Ὑπερησίου. 372, πρώρην. 672, ἐπιχνοάουσαι. 806, δορυκτήταις. 812, ἀτημελέως. 881, ταί. 893, ἄν τοι. 1120, ὀκριόεντι· 1161, καμάτῳ. 1176, κακά. II. 87, φυσιόωντες. 375, τρηχεῖα. 427, ἀΐξαντες. 504, χθονίης. III. 5, τοι. 15, μὲν γάρ. 173, τε. 198, ἀνά. 286, ἐπ'. 410 et 496, φυσιόωντες. 519, ἐπιχνοάοντας, quod non recipere cautius fortasse fuisset; 1009, δέ. 1195, εὐφεγγέος. 1265, ζοφεροῖο. 1331, ὀκριόεσσα. IV. 59, δολίῃσιν. 202, δ' ἐνί. 271, προχοῇσι. 323, ἔπειτ' et punctum post versum 326; 652, ἐπίουροι. 690, ἐστ'. 800, εἰσόκε. 1103, ἐφ' Ἑλλάδι. 1212, εἰσόκε. 1260, ἀκηχεμένοις. 1324, μηδ' ἔτι. 1647, τῆς. 1711, τόφρα φαάνθη. Præterea I. 523, ἀρτύνεσθαι. 533, ὑποκλάσθη. 749, ἀμυνόμενοι. II. 28, οἷον. 573, ἔκραγε. 1180, γε et ἠδέ. III. 1374, ἐπήϊον. 1384, γούνων. 1396, ἀπὸ, scripsimus e coniectura Struvii, qui anno 1822 in libello scholastico præter has lectiones alias etiam emendationes Apollonii dedit, elegantes omnes, sed fortasse minus veras. Lib. IV. v. 290, τῆλ' Wellaueri coniectura est. Lib. III. 1393, Hermanni ἀρούρης recepimus, quamvis, quid poeta scripserit, haud facile divinaris, vulgata tamen sensu omnino carente. Multas mutationes leviores, ad orthographiam plerumque spectantes, enumerare supersedemus.

Musæus Passowii maximam partem emendationum, quibus ornatus nunc editur, Wernickio debet, cuius coniecturas in commentario ad Tryphiodorum hic illic obvias recepimus has: v. 18 et 252, ἀμφοτέραις. v. 38, βασίλειαν. v. 58, χιονέης (e codd.) et παρειῆς. v. 210, ἐμοί τινα. v. 272, τάδ' ἔειπεν. v. 309, χειμερίαις. Eodem Wernickio suadente v. 53, ἀθανάτοισιν ἄγειν, et v. 118, θαρσαλέῃ, e codicibus dedimus. V. 81, ἐν Hermanni coniectura, v. 271, παρακάτθεο eiusdem emendatio est e codicibus sumpta (vid. emendd. ad Coluth. v. 278, opuscc. vol. IV, pag. 223). V. 219 antiquam lectionem, εἰ ἐτεὸν δ' ἐθέλεις, restituimus (vid. Græfii *coniectanea in Musæum*, post Coluthum Schæferi, pag. 259).

Colutho post viri cl. Stanislai Iuliani editionem e Bekkeri recensione denuo impresso contigit ante hos undecim annos, ut Hermannus operam suam ei præstaret. Is elegantissimas huius poetæ emendationes anno 1828 edidit (repetitas in opuscc. vol. IV, pag. 205 sqq.), quarum multas in usum nostrum convertendas putavi-

mus, neque tamen eas, quas sagax viri egregii ingenium excogitavit, quod antiqua lectio putida esset, nimis languida, minus elegans, etc. Alias etiam nonnullas coniecturas non recipiendas iudicavimus, ut v. 17, τοῖσι, quia ante hunc versum aliquid excidisse probabilius nobis videtur, quæ suspicio in his carminis centonibus facillime movetur. In iis, quæ Hermannus de v. 46 sqq. disputat, illud certe verum est, Lennepii εὐρέα ineptum esse, de reliquis vero, quæ addit, longe aliter sentimus. Si quid de nostro in textum introducere voluissemus, ὀξέα scripsissemus. Qui cum Hermanno in corrupta vulgata codicisque Mutinensis lectione vocem οὖδας agnoscere vult, is coniiciat poetam scripsisse οὖδας ἄκαμπτον aut ἄκαρπον. Spatiis illis, quæ inter duos versus passim vides, lacunas indicavimus in hoc poemate, verius dixeris, in his poematis fragmentis non raras.

Quinti textum plane novum lectoribus nostris tradimus. Quamquam hic poeta alterum Rhodomannum frustra adhuc expectabat, novaque editione, quam Spitznerum et Kœchlyum coniunctis viribus parare accipimus, magnopere indiget, tamen triginta duobus his annis post Tychsenii editionem magna moles emendationum Quinti hic illic dispersarum accumulata est, in quibus non pauca invenies, quæ Rhodomannus, adeo Pauwius recte viderat, Tychsenius neglexit. Ecce subsidia, quibus instructi Posthomericorum textum recensuimus. Multa egregia in Hermanni Orphicis insunt, nonnulla utilia in Wernickii commentario ad Tryphiodorum, multa bona in Spitzneri observationibus in Quintum ad calcem libri, quem *de versu Græcorum heroico* scripsit, anno 1816 editis. Eiusdem auctoris *observationum in Quinti Posthomerica* particula prima et altera Vitebergæ a. 1815 prodierunt, tertia anno 1837 in Zimmermanni ephemeridibus (num. 143 sqq., pag. 1161 sqq.) (1), postquam Bonitii *symbolæ criticæ in Quintum Smyrnæum* ibidem anno 1836 publici juris factæ sunt. Struvius in compluribus libellorum scholasticorum, quos inter annum 1817 et 1822 Regimontii edidit, egregias Quinti emendationes proposuit (2). Glasewaldi *coniectanea* in poe-

(1) Spitznerus omnes, quas de Quinto scripsit, observationes in uno volumine coniunctas nuperrime edidit.

(2) Quo rariora hæc Struvii opuscula sunt paratuque difficiliora, eo maiores gratias lectores nostri habebunt viro clarissimo et humanissimo *de Sinner*, qui e bibliotheca, quam habet opulentam atque exquisitam, integram illorum collectionem nobiscum communicavit.

tam nostrum anno 1817 Vitebergæ evulgata non vidimus. Quum tamen ab aliis interdum laudentur, nihil eorum, quæ bona insunt, nos fugisse putamus. Lehrsius, a quo pauci Quinti loci in *quæstionibus epicis* emendati sunt, magnum numerum emendationum per literas nobiscum communicavit, cuius benevolentiæ verbis nostris lectorumque nostrorum gratias amantissimo fratri agimus. Idem nos monuit, poetæ nostri libros Eustathio auctore (ad Iliad. pag. 4) Λόγους esse inscribendos. Novissimum idque optimum subsidium ad emendandum Quintum Kœchlyus nuper suppeditavit, qui codice Monacensi denuo collato *Emendationes et adnotationes in Quintum Smyrnæum* in actorum Societatis Græcæ, quæ Lipsiæ floret, Vol. II. Fasc. I. anno præterito in lucem emisit. Nisi hic fasciculus sero ad nos pervenisset, prior Posthomericorum pars bonis nonnullis lectionibus fuisset locupletata, quas recipere non amplius licitum erat. Iam nostræ editionis lectiones a textu Tychsenii recedentes hic subiungimus, prætermissa permagna copia correctionum minoris momenti ad accentus, ad orthographiam atque interpunctionem pertinentium. Legitur enim

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
L. I. v. 2. κέκευθε	κεκεύθει
v. 11. ὑπαὶ	ὑπὸ
v. 22. ἐ ὸν	ἐὸν
v. 32. νυ	τιν'
v. 39. ὑπαὶ	ὑπὸ
v. 44. κυνανῶπις	κυανῶπις
v. 58. ἐρατεινὸν,	ἐρατεινόν·
v. 60. ὑπαχλύνθη	ὑπηχλύνθη
v. 99. τοῖα	τοῖον
v. 136. ἐν	ἐνὶ
v 147. ἔθετ'	ἕλετ'
v. 159. βουπλῆγα,τὸν	βουπλῆγ',ὃν
v. 166. ἀάσχετα	ἀάσχετον
v. 167. τε, τὸν	θ', ὃν
v. 168. κιοῦσα	κιούσῃ
v. 179. Ἡ δ' οἴη	Οἴη δ' ἣ
v. 190-200. θεῇσιν· Ἐκπάγλως δ' ἡ σεῖο, θεοῦ γένος, ἐστὶ γενέθλης·	θεῇσιν Ἐκπάγλως, ἣ σεῖο θεουδέος ἐστὶ γενέθλης·
v. 217. λαβόντες	βαλόντες
v. 246. ἐν	ἐνὶ
v. 254. Θερμώδουσαν	Θερμώδοσσαν
v. 259. ὀκρυόεντι	ὀκριόεντι (1)
v. 286. πολυγνάμπτῃσιν	πολυγνάμπτοισιν
v. 287. ἐν	ἐνὶ
v. 308. κυδοιμὸς	Κυδοιμὸς
v. 310. θανάτοιο	Θανάτοιο
v. 326. οἳ	ὥς
v. 341. μιν	οἱ (2)
v. 370.	in uncis.

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 426. τῇ	τῆς
v. 434. ἐπ'	ὑπ'
v. 443. αὖ	αὖθ'
v. 448. κεῖναι	κείνῃ
v. 457. ἐξαρχῆς	ἐξ ἀρχῆς
v. 468. ἐπεντύνεσθε	ἐπεντύνεσθαι
et ἔντοσθι	ἔντοσθε
v. 490. κέδασσεν	κέασσεν
v. 492. κέκλιτο	κεκύλιστο
v. 504. ἀφραδίῃσι	ἐγχείῃσι
v. 505. Λαομέδοντος	λαὸν ἑλόντες
v. 529. Δήϊχον, ἠδὲ	Δηΐοχον τ' ἰδ'
v. 542. θορεῖ	θόρῃ
v. 558. ἵκεσθε	ἵκεσθον
v. 563. Ἦ. μέγα τοὶ δ'	Ἦ μέγα· τοὶ δ'
v. 575. ἐπέεσιν	ἐπέεσσιν
v. 583. ἔτλης	ἔφης
v. 596. μελέεσιν	μελέεσσιν
v. 598. δύσαν	δῦσαν
v. 613. ὑπαὶ	ὑπὲρ
v. 615. ἠδ'	ἢ
v. 673. τετρυγμένοι, αἶψά γε	τετρυμένοι ἄψεα
v. 677. ἀεικτυπέοντι	ἐπικτυπέοντι
v. 715. ἀθανάτοιο	ἀκαμάτοιο
v. 723. ἤκαχε	ἥπαφε
v. 724. οὕνεκα	εἵνεκα
v. 727. μέμβλετο	μέμβλεται
v. 752. ὅπῃ	ἐπεὶ
v. 753. θέμις et ἄτη	Θέμις et Ἄτη
v. 759. προπάροιθεν	τοπάροιθεν

(1) Ad v. 256 Struvius: « Perpetuus, inquit, poetarum usus postulare videtur ὀκρι. » Qua admissa mutatione τὴν esse scribendum Lehrsius vidit. Conf. IX, 259, ubi Kœchlyus vulgatam (δόρυ) defendit.

(2) Lehrsius vult μετ'. Idem ad v. 336: « βίην, fortasse λίην. »

	IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
	v. 761. ἐξεφαάνθη	ἐξεφαάνθην
	v. 793. μένος μέγα	μέγα σθένος (1)
L. II.	v. 6. σκοπίασκον	σκοπίαζον
	v. 30. πω	που
	v. 48. ὄρνυτ'	ὤρνυτ'
	v. 55. ἣ μὲν	ἡμὲν
	v. 59. ἐνὶ	μετὰ
	v. 61. ὄφελεν, καὶ	ὄφελον καὶ
	v. 80. μαρναμένῳ	παρφαμένῳ
	v. 127. Μέμνων	Μέμνον
	v. 163. τάχα	τοῖς
	v. 165. ἐν	ἐνὶ
	v. 169. ὀχέεσφι	ὀχέεσσι
	v. 174. κεν	καὶ
	v. 187. ὕστερος	ὕστατος
	v. 196. ἅπαν· οἱ	πᾶν· τοὶ
	v. 200 ἔσαν et ἀγυιὰ	ἴσαν et ἄγυια
	v. 224. θηγόμεν' et πάρος	θεινόμεν' et πυρὸς
	v. 232. βαρὺ	βαθὺ
	v. 233. οἵ γ'	οἵγ'
	v. 289. γὰρ	δὲ
	v. 300. ἔτι ἐλθέμεν	ἐτ' ἐπελθέμεν
	v. 314. μόγου	μόθου
	v. 320. Μέμνων	Μέμνον
	v. 339. τοὶ	οἱ
	v. 361. μοῖρα	Μοῖρα
	v. 421. προφερεστέρα	προφερεστέρη (2)
	v. 446. βεβλημένος	βεβλημένον
	v. 495. ὑπέβραχεν	ἐπέβραχεν
	v. 520. ἣ μὲν et ἣ δ'	ἡμὲν et ἠδ'
	v. 543. ἄορ	αἷμα
	v. 546. ἐπεσμαράγησε	ὑπεσμαράγησε
	v. 602. θέρους	θέρευς
	v. 618. οὔτ' ἄρ' et ὀπίσατο	οὐ γὰρ et ὠπίσατο
	v. 665. ῥὰ Πληϊάδες	μὲν ἄρ' Ἡλιάδες
	v. 666. ὤϊξε	ἤϊξε.
L. III.	v. 28. δ' ἔθηκε	δὲ θῆκε
	v. 49. ἤκαχες	ἤπαφες
	v. 57. ἑ	οἱ
	v. 58. οὐδ'	οὔτ'
	v. 65. ὑπὲρ	ὑπὲκ
	v. 69. τλήτω	στήτω
	v. 70. τοι	οἱ
	v. 94. οἱ δὲ	ἠδὲ
	v. 114. σχέτλιε	σχέτλιος
	v. 159. ἤριπε γαίης	ἤριπε, βαιὸν
	v. 169. τίσεσθ'	τίσετ' ἄρ' (3)
	v. 184. ἑ	οἱ
	v. 190. ἀρήγετε	ἀρήγοιτ'
	v. 210. πόλιν et εἰρύσαντες	πτόλιν et εἰρύσωμεν
	v. 222. τε	ῥά θ'
	v. 225. ὑπαὶ	ὑπὸ
	v. 295. δὴ	δῆτ'
	v. 304. ναιετάεσκεν	ναιετάασκεν
	v. 319. ἀπαὶ	ἀπὸ
	v. 340. ἐμπνείοντα	ἀμπνείοντα
	v. 379. οἳ	οἵγ'
	v. 386. εὖτε	ἔστε
	v. 409. τ' αὖ	δ' αὖτ'

	IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
	v. 440. ἐπιστάμενος	ἐπισταμένως
	v. 443. ἐπεσσυμένως	ἐπεσσυμένῳ
	v. 452. αὐτῇ σὺν φήμῃ et μεγάθυμον	αὐτή κεν φήμη τάχα θυμὸν
	v. 457. περιώσιος	περιώσιον
	v. 464. ὀφελέν με	ὀφελόν με
	v. 467. ἀγανούς τε	γεραρούς τε
	v. 469. δ' ἔθηκεν	δὲ θῆκεν
	v. 480. πένθος	θυμὸν
	v. 481. λευγαλέον· τό με εἶθε	πένθος λευγαλέον· τό
	v. 502. ἀκάχησας	ἀπάφησας
	v. 526. ὁ	ὅγ'
	v. 538. οἷον, ὅτ'	οἱόν τ'
	v. 614. ὃν	τὸν
	v. 619. ἄλλοτε	ἀλλ' ὅτε
	v. 661. θοὴν	θεὰν
	v. 665. Ἀλλ' ὅτε	Καὶ τότε
	v. 714. ἐὺ πνείοντες	εὔπνείοντες
	v. 716. δ' ἐγίγνετο	δὲ γίγνετο
	v. 783. τὰ μὲν	τά τε
L. IV.	v. 6. σχεδὸν	πέδον
	v. 17. αὖ	αὖθ'
	v. 22. ἣ	τοῦ
	v. 27. ἐπέδρακεν	ἐσέδρακεν
	v. 33. αὖ	αὖτ'
	v. 46. δ' ἐγήθεον	δὲ γήθεον
	v. 70. δῆτ'	δαῖτ'
	v. 93. ἥδεται	ἔλδεται (4)
	v. 146. ὅσσ'	ὥς δ'
	v. 168. ἔσσυτο	ἵστατο
	v. 185. οἶδε	δοιοὶ
	v. 249. δένδρ'	δένδρε'
	v. 265. ἐν	ἐνὶ
	v. 277. γ'ἐτέρπετο	τε τέρπετο
	v. 311. κρατερώτερος	κρατερώτατος
	v. 326. ἔνεγγυς	ἐγγὺς
	v. 364. ἤλασε	ὄκλασε
	v. 383. Ἰάσονος	Ἰήσονος
	v. 396. ἀμφιτετρυμμένα	αἶψα τεθρυμμένα (5)
	v. 400. προπάροιθε	τοπάροιθε
	v. 416. ἐπαλγύνεσκε	ἔτ' ἀλγύνεσκε
	v. 420-421. ἀπόνητο, ἀγλαόν·	ἀπόνητο· ἄχνοον —
	v. 441. θέρους εὐθαλπέος	θέρευς εὐθαλπέος
	v. 445. μὲν	μιν
	v. 487. ἔλευσσον	ἔνευσαν
	v. 488. Ἴδμονι πυγμαχίης	Ἴδμονι, παμμαχίης
	v. 522. ἔνθορον·	ἔκθορον·
	v. 559. ἐν	ἐνὶ
L. V.	v. 14. ἀμφιτέτυκτο	ἀμφετέτυκτο
	v. 35. θανάτου	Θανάτου
	v. 36. ὑσμῖναι	Ὑσμῖναι·
	v. 72. μειδιόωσ'	μειδιόων
	v. 125. κ'	τ'
	v. 126. νύ κεν	νῦν
	v. 127. μετεύαδεν	μέγ' εὔαδεν
	v. 134. Ἰδομενῆ' αὐτὸν,	Ἰδομενῆα κλυτὸν,
	v. 145. δώη	δώῃ
	v. 169. ἀνέρα, ὅντινα τῶνδε	ὅντινά κεν τῶνδ' ἄνδρα
	v. 176. ἐρατεινήν·	ἀλεγεινήν·

(1) V. 792 Struvius συγκείασθαι coniecit pro συγχεύασθαι.
(2) V. 391 οἱ pro altero μοι scribendum esse coniicimus.
(3) Olim τίσετε, Hermannus voluit τίσαιτ'. Suamne lectionem Tychsenius sine codice e iudicio suo, an e codice hauserit sine iudicio, nescimus.
(4) Spitzneri emendatio. Struvius et Bonitius maluerunt φρεσὶ μήδεται, Lehrsio κήδεται in mentem venit. Mox v. 168 ἵστατο Lobeckii coniectura est ad Aiac. p. 156.
(5) Struvius, cui hæc emendatio debetur, αἶψα dubium esse ipse confitetur, Lehrsius αὖθι fortasse scribendum coniicit.

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 212. ἔχες	ἔχεις
v. 216. μ' ὑπόειχε	μοι ὕπειχε
v. 240. οὐτιδανόν	ταρβαλέον
et ἀργαλέον	οὐτιδανὸν
v. 249. ζεύγλης	ζεύγλῃς
v. 256. ἐϋσθενέα	ἐϋσθενέος
v. 281. μητιόωντο	μητιόωνται
v. 299. καταβοσκομένοισιν·	κάτα βοσκομένοισιν·
v. 354. ἀλλά γ'	ἀλλ' ἄρ'
v. 359. ὡς	ὣς
v. 362. ὄρεξεν·	ἔρεξεν·
v. 386. ἠδὲ	ἠὲ
v. 388. βίῃ	βίη
v. 393. ὑπέβραχε	ἐπέβραχε
v. 394. ὑπετρομέεσκον	ὑποτρομέεσκον
v. 399. ἐπεὶ	ὅτι
v. 422. ἤκαχε	ἤπαφε
v. 435. ὑποπτώσσουσι	ὑποπτώσσωσι
v. 436. ὅτ'	ὁ δ'
v. 444. κύων·	κύον·
v. 457. χόλον	δόλον
v. 460. ἐπιβήμεναι,	ἔτι βήμεναι,
v. 469. χείρεσ'	χερσὶν
v. 470. δέ κεν	δὲ καὶ
v. 492. ὀδυρομένοις et δῖον	ὀδυρομένων et δῖαν
v. 509. ἔβλαβεν	ἐβλάβη
v. 517. ὄφρα με	ὄφρ' ἐμὲ
v. 523. ἁπάντων	ἄνασσαν
v. 524. ἄνασσαν ἔμεν, ὅσσων	ἁπάντων ἔμμεν, ὅσων
v. 550. νῦν μὲν	μέν μοι
v. 554. ἀνδρέσσιν	ἀνδράσι οἱ
v. 555. ἐπ'	ἐν
v. 563. θεὴν,	θεὰν,
v. 587. καὶ	οἱ
v. 611. ἀμφικάνωσιν	ἀμφιχάνωσιν
v. 619. πέρι δινήσαντο·	περινήσαντο·
v. 622. καὶ	οἱ
v. 649. πολύκμητος	πολυκμήτου
L.VI. v. 35. ἐκ	ὑπὲκ
v. 54. ἀνέρας, ἠδ' ἵππους,	αὐτοῖς ἠδ' ἵπποις,
v. 81. κεν	καὶ
v. 99. βαλόντες,	βάλοντο,
v. 114. ἀποσκοπίαζον	ἀπὸ σκοπίαζον
v. 126. ἥμενοι	ἥμεροι
v. 131. ἕσπετο	ἔπλετο
v. 145. καθ'	καὶ
v. 149. ἤρετο	εἴρετο
v. 151. ἔνθ' ἄρα	ἐνθάδ' ἄρ'
v. 183. ηὔχοντο	εὔχοντο
v. 194. ἴσαν	δῦσαν
v. 209. ἐπὶ	ὑπὸ
v. 214. μὲν	ῥα
v. 224. ἐτίνυτο	ἐσίνετο
v. 225. χρυσοῖο	χρυσέοιο
v. 227. Στυμφαλίδες·	Στυμφηλίδες,
v. 247. ὑπὸ	ἐπὶ

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 250. χαρήατα δ'	χάρη δέ οἱ
v. 258. ἄλλοθεν	ἄλλυδις
v. 283. αὖ	αὐθ'
v. 298. ἔωλπεν	ἔολπεν (1)
v. 317. Πολυδάμαντα	Πουλυδάμαντα
v. 329. αὐτῶν ἠδ'	αὐτῶν τ' ἠδ'
v. 384. τῷ δ' ἔπι	τῷ δ' ἄρ' ἐπ'
v. 388. σχέτλιε,	σχέτλιος,
v. 392. ὅς	ὁ
v. 418. ἔτι ἔλπῃ	ἔτ' ἐέλπῃ
v. 457. τετυγμένα	τετυμμένα
v. 474. δ' ἐκεῖνο	δὲ ἐκεῖνο
v. 485. τεταγμένη	τεταμμένη
v. 500. δὴ τότε γ'	δή ῥα τότ'
v. 526. ἐμπνείοντα	ἀμπνείοντα
v. 532. ἠδὲ	ἠὲ
v. 533. ἀολλίσωσ'	ἀολλίσσωσ'
v. 544. ἀρίδηλος	ἀΐδηλος
v. 580. Ἐχέμμονα δηϊοτῆτι	ἑλὼν ἀνὰ δηϊοτῆτα
v. 592.	in uncis.
v. 602. ἐπεσσύμενος	ἐπισπόμενος
v. 604. ἕνα	ἐνὶ
v. 631. Μόνυσον	Μόσυνον
L.VII. v. 28. ὑπὸ	ὕπαι
v. 38. πόνου	γόου
v. 57. ἔζεεν	ἔῤῥεεν
v. 65. τεθνεότες	τεθνεῶτες
v. 71. θεῶν ἐν	θεῆς ἐνὶ
v. 77. πνοιῇ	πνοίῃς
v. 78-79.	lacuna. (2)
v. 79. οὔτοι et ἄλλος	οὔτι et σκολιός
v. 137. φάραγγας	φάραγγος
v. 163. μίην	μίαν
v. 175. προπάροιθε	τοπάροιθε
v. 196. τεύχεα	τεύχεσι
v. 247. ἄτροπος et μοῖρα,	Ἄτροπος et Μοῖρα, (3)
v. 248. ὑπέκλασε	ὑπέτμαγε
v. 254. ὄρνυτο·	ὤρνυτο·
v. 261. πυμάτων	μυχάτων
v. 264. ὑπ' ἀργαλέης ὑσμίνης,	κατ' ἀργαλέας ὑσμίνας,
v. 285. οὕνεκα	τοὔνεκα
v. 290. οὕνεκ'	εἵνεκ'
v. 299-300.	lacuna. (4)
v. 340. μεγάλας	ἀταλὰς
v. 348. λαοῦ	ἄλλοι
v. 372. ἄρ'	ἀν'
v. 381. φέρων, καὶ ὅσ'	φέρων κλέος (5)
v. 395. πολυῤῥοθίοιο	πολυῤῥοίοιο
v. 426. δὲ	δὴ
v. 436. νεὼς	νεὸς
v. 468. ἦ μὲν	ἠμὲν
v. 475. μὲν ἐπέπλετε	σφίσιν ἔπλετο
v. 483. τε ἰδὲ	τ' ἠδὲ
v. 485. αἶψ',	ἄψ
v. 498. ὀχρυόεσσαν	ὀκριόεσσαν
v. 510. ἀνδρῶν,	αὐτῶν

(1) Idem mendum sæpius nobis tollendum erat, ut v. 21; VII, v. 692, etc.

(2) Lacunæ, quas in nostrum textum introduximus novas, solo spatio, quas Tychsenii editio iam habuit, asteriscis notantur.

(3) V. 224, quem Tychsenius primus exhibuit, παρατεκτήνασθαι vix recte habet. Coniicimus poetam scripsisse προπάροιθε τανύσσαι vel τιταίνειν vel τιτῆναι.

(4) Quam lacunam ex Homeri Od. λ. 129 facile explendam Lehrsius vidit.

(5) Spitznerus χάριν voluit. Nos Lobeckii emendationem recepimus, nihil dubitantes, quin epici poetæ, qui ὀπάζειν κλέος, κῦδος φέρειν et κῦδος ὀπάζειν (conf. noster XII, 252, 265, 273) dicebant, φέρειν κλέος dicere potuerint.

IN TYCHSENII EDITIONE:	IN EDITIONE NOSTRA:
v. 532. ἀήρ·	αἰθήρ·
v. 547. καναχὴ et περὶ πέτρῃ,	καναχῇ et πέρι πέτρῃ,
v. 549. βήμεναι	δύμεναι
v. 584. δῖον,	δεῖος,
v. 640. κῦσεν	κύσσεν
v. 650. φήσασκεν et ἔμμεν,	φαίης κεν et εἶναι
v. 653. ἂρ	ἄρα
v. 656. κέκευθε	κεκεύθει
L.VIII.v. 4. περὶ	ποτὶ
v. 11. μαψιδίῃ	μαψιδίη
v. 41-42.	lacuna.
v. 48. δὴ	δὲ
v. 79. ναιετάεσκε	ναιετάασκε
v. 99. Ἔνθ'	Ἐν δ'
v. 103. ναιετάεσκε	ναιετάασκε
v. 137. δὲ	δέ ἑ
v. 157. ἀκρονύχων	ἄκρον ὕδωρ
v. 235. ὀχέεσφι	ὀχέεσσι
v. 303. ὅς τε πάροιθεν	ὃς τοπάροιθεν
v. 304. ναιετάεσκε	ναιετάασκε
v. 305. ἔδρακεν αἶαν.	ἔδρακε γαῖαν.
v. 332. περιῤῥήσσῃ	περιῤῥίψῃ
v. 333. θᾶττον	τυτθῇ
v. 337. Τρῶας et ἄλλους	Τρωσὶν et ἄλλον (1)
v. 338. λαὸν ἐπαΐσσοντας·	λαοῦ ἐπαΐσσοντος·
v. 339-340.	lacuna.
v. 345. ἔδεισε·	ἔσεισε· (2)
v. 377. ἄρα	ἄφαρ
v. 378. τεύχεσσιν	τείχεσσιν
v. 381. νεφέεσσι	νιφάδεσσι
v. 400. οἱ ἤθελε θυμὸς ἀμύνειν	ἀμύνειν ἤθελε θυμῷ
v. 412. ἑτέρωθεν	ἑτέρωσε
v. 436. ἐν	ἐνὶ
v. 438. κραδίῃ	κραδίη
v. 459. πάντας et ἐπεὶ	παντ' et ἐπειὴ
v. 484. ἀνέμβατον	ἀνάμβατον
L.IX. v. 2. ἀπείριτος	ἀπείριτον
v. 55. οὐδὲ σ' ἐγώ περ	οὔτε σ' ἔγωγε
v. 81. αὐτὸν	αὐτοῦ
v. 83. ὀλέσσῃ·	ἐλάσσῃ·
v. 88. μοῦνος	μοῦνον
v. 110. ἐντύναντο	ἐντύνοντο
v 114. παρανήεε	παρενήνεε
v. 119. αὐτοῦ.	αὐτοῦ.
v. 132. μίῃ	μίγῃ
v. 134. ἔγχεϊ	ἔγχεσι
v. 160. ὑπέρχετο·	ὑπώχετο·
v. 195. αὖθις	αἰὲν
v. 241. ἑτέρωθι	ἑτέρωθε
v. 259. δόρυ	δορὶ
v. 260. ἤερα	omissum,
et τοῖον φάτο μῦθον·	ποτὶ τοῖον μῦθον ἔειπεν.
v. 298. δὲ βοήσας	δ' ἐβόησε
v. 299. Τρώεσσι	Τρωσὶν δὲ

IN TYCHSENII EDITIONE:	IN EDITIONE NOSTRA:
v. 301. ἐπέπνευσεν	ἐνέπνευσεν
v. 311. ἐρυμνὴ	ἐρεμνὴ
v. 324. ἐπιτέρπετο	ἐπετέρπετο
v. 330. ἠγαθέοισιν ἐπέφρασεν	ἦ ῥα θεοῖσιν ἐπεφράσατ'
v. 336. οἱ	τοὶ
v. 376. οὕνεκ' οἱ ἕλκος ἔμελλεν et ἱκέσθαι,	οὕνεκά οἱ μέλαν ἕλκος et ἵκανε, (3)
v. 382. ὑπὸ βρωθέντα θαλάσσης·	ὑποβροθέντα θαλάσσῃ·
v. 384. ἀπὸ στυφελοῖο,	ἄπο, στυφελοῖς —
v. 392. παρέκειτο γε	παρεκέκλιτο
v. 409. ἦροντ'·	εἴροντ'·
v. 420. μέγα	μάλα
v. 467. ἀμφὶς ἔχρισαν	ἀμφί ἑ χρῖσαν
v. 469. οἱ	τοὶ
v. 496. a Rhodomanno inventus.	lacuna.
v. 501. ἄλλῃ·	ἄλλη·
v. 502. αἶσαν,	αἴσῃ,
v. 519. εἴπου τὶς	τῶν εἴ τις
v. 520. πέλεται νόος ἀνδράσιν ἐσθλοῖς,	νόος ἀνδράσι γίνεται ἐσθλοῖς,
L. X. v. 30. ἀλλὰ γ'	ἀλλ'
et ἀλευομένους	μέγ' ἀλευομένους
v. 32. ἴτι	ἐπὶ
v. 42. τοι et κἀκείνῳ	κεν et καὶ κείνῳ
v. 54. ὤμοις	ὤμους
v. 64. ὀτρύνοντες	ἀρτύνοντες
v. 66. ὥς που	ὡς ἢ
v. 67. εἴαρος	χείματος
v. 68-69. — φύει, ἠδ' ὥστε δι' ἀζαλέης ξυλόχοιο Πῦρ βρέμει αἰθόμενον, ἠδ' ὡς—	—χέει, ἢ ὡς ὅτ' ἀν' ἀζαλέην ξύλοχον πῦρ Αἰθόμενον βρομέει, ἢ ὡς—
v. 73. ἄλλον	ἄλλῳ
v 81. Ὕαλον, εὐγλώχινι	Ὕλλον, ἐϋγλώχινι
v. 87. Χέδιόν τε,	Σχέδιόν τε,
v. 89. Γαηνὸν,	Γαληνὸν,
v. 91. ἅμα πίονι	ἅμ' ἀπείρονι
v. 126. ναιετάεσκεν	ναιετάασκεν
v. 131. πονέουσαν	περ ἐοῦσαν (4)
v. 132. δ' ἄρ'	γὰρ
v. 135. κεῖνο δ' ἵησι	εἰ δ' ἐπίῃσθα,
v. 136. ἵκηται,	ἵκηαι,
v. 139. καί μιν ἀεὶ σπαίρουσαν	καί ῥά μιν ἀσπαίρουσαν (5)
v. 143. Φύλαϊς εὔζωνος	Φύλλις ἐΰζωνος
v. 155. ἄνευ	ἄνευθ'
v. 172. πέτρης,	πέτρῃς,
v. 194. ὡς ἐτεὸν καύσαιτο, μέγας	ὡς ἐτεὸν, κεκέδαστο μέλας
v. 241. ἔτ' ἔμιμνε	ἔτι μίμνε
v. 250. ἐννεσίῃ	ἐννεσίῃς
v. 276. βεβλημένος	βεβολημένος

(1) Lehrsius ad hunc versum: « ἐτίνυτο, fortasse ἐσίνετο. » Conf. VI, 224.

(2) Egregiam hanc coniecturam vir cl. C. Lachmannus communicavit cum Lehrsio, amico suo, qui ipse coniecerat ἴδρισε.

(3) Ad v. 347 Lehrsius: « ἀπαναίνεται fortasse ἀγριαίνεται. »

(4) Orellius in epistolis philologicis (pag. 407) præter hanc emendationem tres alias (X, 105; XII; 580; XIII, 159) proposuit, quas recepimus. — Quum in nonnullis codicibus huius versus lacuna verbo ἐτείρετο expleatur, eaque, quæ sequuntur, cum præcedentibus vix cohæreant, cui malo Kœchlyi coniectura non medetur, plura excidisse suspicamur poetamque huiuscemodi aliquid scripsisse:

ἀθανάτην περ ἐοῦσαν· ἐτείρετο δ' ἄρ φίλον ἦτορ,
πρὶν κείνῳ φιλότητι μιγήμεναι, ἧς ἔτι νῦν περ
εὐνῆς σῆμα κ. τ. λ.

(5) Kœchlyi coniectura. Lehrsius voluit μένεϊ σπαίρουσαν vel μένει ἀσπαίρουσαν.

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 277. νούσῳ, καὶ	νούσῳ τε καὶ
v. 309. μεγάροισι, μεγ' ἄσπετα	μεγάροισιν ἀάσπετα
v. 357. ἔμπροσθεν et ἐμβεβαυίας·	ἔντοσθεν et ἐμβεβαυίης·
v. 379. προπάροιθεν	τοπάροιθεν
v. 398. με ἄσπετον	μ' ἀάσπετον
v. 405. ἐδάμασσα	ἔδαμ' αἶσα
v. 406. οὐ γοόωσα et τόσσον, ὅσον	οὔτι γοῶσα τόσον, ὅσσον ἄρ'
v. 408. κείνη	κεῖνον
v. 409 et 410. ἠδὲ	αἱ δὲ
v. 413. κώκυσεν,	κώκυσ',
v. 428. ὄφελόν ποτε	ὄφελον τότε
v. 431. ἠώς·	αἰών·
v. 435. εὔπεπλους	εὐπέπλους
v. 459. μακρὸν πέρι κωκύεσκον.	μόρον περικωκύεσκον.
v. 465. βοήσατο	γοήσατο
L. XI. v. 6. ἠδὲ	οἱ δὲ
v. 9. ἴκελοι	εἴκελοι
v. 23. δὴ	δε'
v. 25. ἀνίη	ἀνίης
v. 56. ἐς ἔορὶ	ἄορι
v. 59. ἅμα πέπτατο	ἅμ' ἀπέπτατο
v. 63. αἰνὸν	αἰνοῦ
v. 66. ἐπὶ	τότε
v. 103. τῷ	τοῦ
v. 123. ὑπαὶ	ὑπὸ
v. 136. ῥοῆς	ῥοῆς
v. 161. δ' ἄρ' ἰαίνετο	δ' ἰαίνετο
v. 173. ἐσσυμένως	ἐσσυμένους
v. 194. λεῖπεν et κραταιὴν	λίπεν et κρεμαστὴν,
v. 195. ἐμπεφυυῖαν et εὐγνάμπτοισι χαλινοῖς,	ἐκπεφυυῖαν εὐγνάμπτοιο χαλινοῦ,
v. 208. οὗς, ἄμοτον	οὕς τ' ἄμοτον
v. 209. τύψη ὑπαὶ	τύψεν ὑπὸ
v. 219. ἄγε θέσθ'	ἄζεσθ'
v. 249. ἀκροτίσκτον ὀμίχλην·	ἀπροτίοπτος ὀμίχλη·
v. 251. ὄλοντο	ὄλοιντο
v. 284. ἐπ'	ἄρ'
v. 286. μετ'	μέγ'
v. 324. ἀότεον.	ἀότευν.
v. 360. ἐντύνοντο	ἐντύνοντο
v. 361. μίη—ἄρμη.	μίῃ—ἄρμῃ.
v. 365. τοῖσι 'Αργείων	τοῖσι ἄρ' 'Αργείων
v. 367. ἀρηράμεναι	ἀρηράμενοι
v. 372. βελέμνοις,	βοείαις,
v. 379. δρόμος et δ'	βρόμος et θ'
v. 432. πόληος, ἐῶν	πόληος ἐῆς, (1)
v. 450. ἐπιβήσατο	ἐπεβήσατο
v. 472. συνηλλοίωτο	συνηλοίηντο
v. 495. καὶ	σὺν
L. XII. v. 30. πάντα	πάντες
v. 31. ἐν κλισίῃς	ἂς κλισίας
v. 43. ἅμα	ἀνὰ
v. 53. οὐ γὰρ	οὐχί
v. 55-56. ἄλλα Ζηνός· ἃ μὲν	ἄλλα· Ζηνὸς μὲν
v. 65. σφιν	σφισι
v. 76. πολλὰ	πάντα

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 99. κάρτεος	θάρσεος
v. 103. ἢ Διὸς	ἐκ Διὸς
v. 106. γένος ἀμφιλιποῦσα,	ἔδος αἰπὺ λιποῦσα
v. 111. ἔνδοθι	ἀγχόθι
v. 124. ἐς	ἀν'
v. 127. δεύοντο	δεύοντ' ἐκ
v. 135. ὀκρυόεντι	ὀκριόεντι
v. 164. ἐπὶ	ποτὶ
v. 176. ὑπεσμαράγησε	ἐπεσμαράγησε
v. 186. οὔδεος	οὔρεος
v. 188. περὶ	ἀμφ'
v. 198. ἐν	ἐκ
v. 209. ἡμέας	ὑμέας
v. 212. γαίη ἀπειρεσίη· et ἄμμιν	γαίῃ ἀπειρεσίῃ· ὔμμιν
v. 220. νῦν et ἀκριτόμυθοι,	κλυτοὶ et ὀβριμόθυμοι,
v. 224. τι	κε
v. 236. μίμνετε	μίμνειν
v. 257. τοι	που
v. 258. πολέμου	πολέμοιο
v. 260. αὖ	αὖθ'
v. 275. Νέστωρ	Νέστορ·
v. 277. τις	τοι
v. 284. μὲν	τὸν
v. 301. δ' ὑπ' 'Αρηΐ	κεν ὑπ' 'Αρει
v. 313. οὐρεῖ οὔτε	οὐρεῖ τ' οὔτε
v. 315. δ' ὁ	δὲ
v. 323. 'Αντίμαχος	'Αμφίλοχος
v. 331. ἢ μὲν	ἡμὲν
v. 333. αὖ	εὖ
v. 343. ἔργῳ et ἄνακτας	ἔργον et ἄνακτες
v. 394. γνῶναι	γνώμεναι
v. 410. εἴδεεν	εἴδεται
v. 414. θεή· λευκαὶ δὲ	θεά· γλαυκαὶ δ' ἄρ'
v. 430. περιστενάχουσι	περιστενάχοντο
v. 445. τῷ	τοὶ
v. 453. κικλήσκουσιν,	ἐπικλείουσιν,
v. 461. ἷξαν	ἷξον
v. 467. ἔνθα	ἐν δὲ
v. 476. ὅς	ὅγ'
v. 484. καὶ ἐπὶ	ᾧ ἔπι
v. 488. ἀφραδίῃ	ἐν κραδίῃ (2)
v. 495. λυγρὸν	λυγρῷ
v. 496. ἐπὶ	περὶ
v. 515. ἀχλὺς ἄρ' ἀμφεκάλυψε	ἀχλὺς ἀμφεκάλυψε
v. 528. ἧεν,	αἰὲν,
v. 544. ἄρα	ἅμα
v. 545. χαίρετε	χαίρετ' ἄρ'
v. 559. πού	γάρ
v. 564. οὕνεκά σφιν μέγα	οὕνεκ' ἄρα σφίσι
v. 580. οὔρεσι καγχαλόωσα	οὔρεσιν ἀσχαλόωσα
v. 583. ἀχνυμένη	ἐσσομένη
v. 585. φόνου· et σφίσι	φόνῳ· et μέγα
L. XIII. v. 4. περὶ	παρὰ
v. 19. φρένα	φρένας
v. 36. ἀτρεκέως	ἀτρεμέως
v. 42. ἐξανέδυσεν ἰδὼν	ἐξανέδυ σανίδων
v. 54. ἄλλοθεν ἄλλοι	ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ
v. 68. ἄτρομοι	ἄβρομοι
v. 70. ἀνίαχοι	αὐίαχοι
v. 73. ἐπιβρίσουσι	ἐπιβρίσωσι

(1) V. 404 interpretes in verbis ἀλλ' ὅσα πάντα offenduntur. Struvius ἄλσεα πάντα tentavit, quod falsum esse Lehrsius videns requiri dicit huiusmodi aliquid : μηλονόμοι καὶ πώεα πάντα. Kœchlyus fortasse scribendum existimat σκόλοπ' αἰνά. Nonne sufficeret scribere : ἀλλ' ἅμα πάντα?

(2) Aut sic, aut ἀργαλέην scribi Lehrsius vult.

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 89. οἱ	τοὶ
v. 106. γε	ἑ
v. 110. λυγρῆς,	λυγρῆς,
v. 113. ἔχειν	ἑλεῖν
v. 132-133. Τρῶες. ὡς δ' ὑπὸ	Τρῶες, ὡς ὑπὸ
v. 139. ὀλέκουσι μένοντες	ὀλέκουσιν ἔδοντες
v. 152. τμηθέντες	δμηθέντες
v. 162. μεγάροιϊν	μεγάροιο
v. 183. ἐνὶ	ἐπὶ
v. 192. γέροντι τεὰς	γέροντος ἑὰς (1)
v. 241. χάρη.	χάρην
v. 244. πολλὸν	πουλὺν
v. 250. πολλῶν	πάντων
v. 257. οὔτοι	οὔ πω
v. 268. φίλου, αἰνὸν	φίλου ἔνδον,
v. 276. ἐνὶ	ἔνι
v. 295. ὃς	ὡς
v. 345. οἱ, et ἄλλων ἐν	καὶ et ἄλλ' ὅσ' ἐνὶ
v. 348. μίη	μί' ἣ
v. 362. σ' ἐδέξατ'	σε δέξατ'
v. 368. ἂρ ἔμελλεν	ἄρα μέλλεν
v. 384. παρ'	καὶ
v. 394. ἀρίζηλο	ἀρίδηλον
v. 401. θεὴ	θεὰ
v. 405. ἂρ ἔθελγεν	ἄρα θέλγεν
v. 410. ἀναιρέμεν	ἐναιρέμεν
v. 425. οὐδὲ ἡ	οὐδ' ἥγ'
v. 428. ἔτρεσεν	ἔτρεμεν
v. 429. ἐπεί οἱ	ὅτι οἱ
v. 445. αὐτὸν	αὐτὸς (2)
v. 452. ἤριπεν	ἔῤῥιψεν
v. 489. ὑπὲκ	ὑπαὶ
v. 518. οἱ	τοὶ (3)
v. 522. ἀναμνήσαντο	ἀνεμνήσαντο
v. 542. τι μυρομένων et περιπίπτατ'	κινυρομένων περιπέπτατ'

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 555. ἐπ' ὄψεϊ	ἐπόψιαι
L.XIV. v. 12. οἷο	ἀμφὶ
v. 20. Κασσάνδραν	Κασσάνδρην
v. 53. ἀκοίτου	ἀκοίτεω
v. 92-93.	lacuna.
v. 113. καὶ οὔδεος	διειδέος
v. 121-122.	lacuna.
v. 142.	in uncis.
v. 159. πάρος μεμαυῖαν	μέγ' ἐμμεμαυῖαν
v. 166. ἴσχομεν	ἰσχέμεν
v. 171. ἄρ'	ἅμ'
v. 172. βλεφάρων ἤλειβετο	βλεφάροιϊν ἐλείβετο
v. 178. συνέχοντο	συνέχυντο
v. 188. ἄδην ἐμὸν	ἀρήϊον
v. 198. ἀπηέξηνθ'·	ἐπηέξηνθ'·
v. 214 et 241. ἐύπεπλον	εὔπεπλον
v. 262. ἔκχυσο	ἔκχυτο
v. 263. χείματι	χέρματι
v. 265. περιτρύζωσι	περιτρίζωσι
v. 269. στεναχῆσι	στοναχῆσι
v. 281. ἀνωλύζεσκε	ἀνῳμώζεσκε
v. 283. σπαργεῦσα	σπαργῶσα
v. 292. ἠδὲ et ἠδ'	ἠὲ et ἢ
v. 299. ἐνὶ μαίνεται	ἔτ' ἰαίνεται
v. 302. βλεφάρων χεύοντο	βλεφάροιϊν ἔχυντο
v. 328. οἶδμα	χεῦμα
v. 386. δὲ τὰ	δ' ἐὰ (4)
v. 389. ἀπόπροθε	ἀπόπροθι
v. 402. αὐτοὶ	παῦροι
v. 444. οὔτι	οὔτοι
v. 495. τις	οἱ (5)
v. 504. διέχευον	διέχευαν
v. 507. πότμον	πόντον
v. 557. μὲν	μέγ'
v. 590. Ὡς	Ὣς

Tryphiodorum e Wernickii recensione imprimendum curavimus, nisi quod versus mendosos, quos ille asterisco notavit, e virorum doctorum coniecturis iis, quæ maxime probabiles nobis visæ sunt, emendavimus. Versum 301, magis corruptum, quam ut poetæ scripturam divines, dedimus, quomodo apud priores editores ipsumque Wernickium legitur.

Tzetzes e Bekkeri recensione prodit, correctis levibus paucis sive editoris sive typothetarum erroribus.

In *interpretationibus latinis*, quas nostris poetis addidimus, elegantiam frustra quæres, quum græca, quantum fieri potuit, ad verbum reddere statuerimus,

(1) In hoc versu a variis varie tentato αἰδεσαι ἄντα γέροντος ἔχειν χέρας legendum olim coniecimus. Nunc tamen lectionem a nobis receptam bene habere putamus, neque Kœchlyus aliquid excidisse nobis persuadet.

(2) V. 432 Struvius et Bonitius mutata interpunctione αἰνὸς ὁμοῦ· καίοντο legere voluerunt. Sed ὁμοῦ, quod Rhodomannus interposuit, ubi lacuna olim fuerat, mendosum est. Totum locum intento animo legentibus nobis suspicio movetur, duo hemistichia inter αἰνὸς et καίοντο excidisse.

(3) V. 497 καίπερ ἐελδομένη vitiosum est. Lehrsius καὶ πρὶν ἐελδομένη, Kœchlyus καίπερ ἀλωομένη coniecit, uterque dubitanter.

(4) Versum 386 et 387, in quibus Pauwius verum iam viderat, melius ita disposuissemus :

καί ῥ' αἱ μὲν περὶ γούνατ' ἔχον χέρας· αἳ δὲ μέτωπα
* * * * * * αἳ δ' ἐὰ τέκνα
ἄμπεχον κ. τ. λ.

(5) Miramur, cur Kœchlyo, quum v. 483 κανεῷ improbaret, κοινῷ potius quam κοίλῳ succurrerit.

quo consilio in Hesiodo magis etiam stetimus quam in reliquis auctoribus. Priorum versionum, quæ earum natura erat, modo plura, modo pauciora, interdum nulla reperies vestigia. Tzetzen etiam interpretatione donavimus, non quo operæ pretium esse putaremus, hunc laborem in poetillam impendere, sed ut æquabilitatis legem editioni nostræ præscriptam observemus.

Indicibus nominum et rerum, quos singulis auctoribus subiunximus locupletissimos, lectorum commodo nos optime consuluisse eorumque approbationem meruisse confidimus.

Iam lectores harum rerum periti operam nostram benigne iudicent, reliqui iudicio abstineant velimus, valere iubemus omnes.

Parisiis, Kalendis Decembribus a. MDCCCXXXIX.

Notes du mont Royal
WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM
Une ou plusieurs pages ont été volontairement omises ici.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ

ΤΑ ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

MUSAEI

DE HERONE ET LEANDRO.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ

ΤΑ ΚΑΘ

ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

Εἰπὲ, θεὰ, κρυφίων ἐπιμάρτυρα λύχνον ἐρώτων
καὶ νύχιον πλωτῆρα θαλασσοπόρων ὑμεναίων
καὶ γάμον ἀχλυόεντα, τὸν οὐκ ἴδεν ἄφθιτος Ἠὼς,
καὶ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον, ὅπη γάμος ἔννυχος Ἡροῦς.
Νηχόμενόν τε Λέανδρον ὁμοῦ καὶ λύχνον ἀκούω,
λύχνον ἀπαγγέλλοντα διακτορίην Ἀφροδίτης,
Ἡροῦς νυκτιγάμοιο γαμοστόλον ἀγγελιώτην,
λύχνον, ἔρωτος ἄγαλμα, τὸν ὤφελεν αἰθέριος Ζεὺς
ἐννύχιον μετ' ἄεθλον ἄγειν ἐς ὁμήγυριν ἄστρων
καί μιν ἐπικλῆσαι νυμφοστόλον ἄστρον ἐρώτων,
ὅττι πέλεν συνέριθος ἐρωμανέων ὀδυνάων
ἀγγελίην τ' ἐφύλαξεν ἀκοιμήτων ὑμεναίων
πρὶν χαλεπὸν πνοιῇσιν ἀήμεναι ἐχθρὸν ἀήτην.
Ἀλλ' ἄγε μοι μέλποντι μίαν συνάειδε τελευτὴν
λύχνου σβεννυμένοιο καὶ ὀλλυμένοιο Λεάνδρου.
Σηστὸς ἔην καὶ Ἄβυδος ἐναντίον, ἐγγύθι πόντου·
γείτονές εἰσι πόληες. Ἔρως δ' ἀνὰ τόξα τιταίνων
ἀμφοτέραις πτολίεσσιν ἕνα ξυνέηκεν ὀϊστὸν,
ἠίθεον φλέξας καὶ παρθένον· οὔνομα δ' αὐτῶν
ἱμερόεις τε Λέανδρος ἔην καὶ παρθένος Ἡρώ.
Ἡ μὲν Σηστὸν ἔναιεν, ὁ δὲ πτολίεθρον Ἀβύδου,
ἀμφοτέρων πολίων περικαλλέες ἀστέρες ἄμφω,
εἴκελοι ἀλλήλοισι. Σὺ δ', εἴ ποτε κεῖθι περήσεις,
δίζεό μοι τινὰ πύργον, ὅπη ποτὲ Σηστιὰς Ἡρὼ
ἵστατο λύχνον ἔχουσα καὶ ἡγεμόνευε Λεάνδρῳ·
δίζεο δ' ἀρχαίης ἁλιηχέα πορθμὸν Ἀβύδου,
εἰσέτι που κλαίοντα μόρον καὶ ἔρωτα Λεάνδρου.
Ἀλλὰ πόθεν Λείανδρος Ἀβυδόθι δώματα ναίων
Ἡροῦς ἐς πόθον ἦλθε, πόθῳ δ' ἐνέδησε καὶ αὐτήν;
Ἡρὼ μὲν χαρίεσσα, διοτρεφὲς αἷμα λαχοῦσα,
Κύπριδος ἦν ἱέρεια, γάμων δ' ἀδίδακτος ἐοῦσα
πύργον ἀπὸ προγόνων παρὰ γείτονι ναῖε θαλάσσῃ,
ἄλλη Κύπρις ἄνασσα· σαοφροσύνῃ δὲ καὶ αἰδοῖ
οὐδέποτ' ἀγρομένῃσι μεθωμίλησε γυναιξὶν,
οὐδὲ χορὸν χαρίεντα μετήλυθεν ἥλικος ἥβης,
μῶμον ἀλευομένη ζηλήμονα θηλυτεράων·
καὶ γὰρ ἐπ' ἀγλαΐῃ ζηλήμονές εἰσι γυναῖκες·
ἀλλ' αἰεὶ Κυθέρειαν ἱλασκομένη βασίλειαν,
πολλάκι καὶ τὸν Ἔρωτα παρηγορέεσκε θυηλαῖς
μητρὶ σὺν οὐρανίῃ, φλογερὴν τρομέουσα φαρέτρην.
Ἀλλ οὐδ' ὣς ἀλέεινε πυριπνείοντας ὀϊστούς.
Δὴ γὰρ Κυπριδίη πανδήμιος ἦλθεν ἑορτὴ,
τὴν ἀνὰ Σηστὸν ἄγουσιν Ἀδώνιδι καὶ Κυθερείῃ,
πανσυδίῃ δ' ἔσπευδον ἐς ἱερὸν ἦμαρ ἱκέσθαι,
ὅσσοι ναιετάεσκον ἁλιστεφέων σφυρὰ νήσων,

MUSÆI

CARMEN

DE HERONE ET LEANDRO.

Dic, dea, occultorum testem lychnum amorum
et nocturnum natatorem per-mare-ducentium nuptiarum
-causa] et concubitum tenebrosum, quem non vidit immortalis Aurora,] et Sestum et Abydum, ubi nuptiæ nocturnæ
Herus *erant*.] Natantemque Leandrum simul et lychnum audio,] lychnum adnuntiantem mandata Veneris
Herus nocte-nubentis pronubum nuntium,
lychnum, amoris signum, quem debebat ætherius Juppiter
nocturnum post certamen *intro*ducere in cœtum astrorum
atque ipsum appellare pronubam stellam amoris,
quoniam erat administer amatoriarum solicitudinum
nuntiumque servavit insomnium nuptiarum,
antequam molestum flatibus flaret inimicus ventus.
Agedum mihi modulanti unum simul-cane finem
lychni exstincti et pereuntis Leandri.
Sestus erat et Abydus e regione, prope mare;
vicinæ sunt urbes. Cupido autem arcu tento
ambabus urbibus unam simul-immisit sagittam
juvenem urens et virginem: nomen vero eorum
suavisque Leander erat et virgo Hero.
Altera Sestum habitabat, alter oppidum Abydi,
ambarum urbium perpulcræ stellæ ambo,
similes inter-se. Tu vero, si quando illic transieris,
quære mihi quandam turrim, ubi quondam Sestias Hero
stabat lychnum tenens et dux-erat Leandro;
quære autem antiquæ marisonum fretum Abydi
adhuc flens mortem et amorem Leandri.
Verum unde Leander Abydi domos habitans
Herus in amorem venit amoreque devinxit et ipsam?
Hero quidem gratiosa, divinum sanguinem sortita,
Veneris erat sacerdos, nuptiarum vero expers (existens)
turrim avitam ad vicinum habitabat mare,
altera Venus regina; ob-castitatem vero et pudorem
nunquam congregatis conversabatur mulieribus,
neque chorum gratiosum adivit æqualis juventutis,
livorem evitans invidum mulierum;
namque ob pulcritudinem invidæ sunt feminæ;
sed semper Cythercam placans reginam
sæpe etiam Cupidinem conciliabat libamentis
matre cum cœlesti, flammeam tremens pharetram.
Sed neque sic evitavit ignem-spirantes sagittas.
Jam enim Venereum populare venit festum,
quod Sesti celebrant Adonidi et Cythereæ,
catervatimque festinabant ad sacrum diem ire,
quotquot habitabant mari-cinctarum extrema insularum,

οἱ μὲν ἀφ' Αἱμονίης, οἱ δ' εἰναλίης ἀπὸ Κύπρου·
οὐδὲ γυνή τις ἔμιμνεν ἐνὶ πτολίεσσι Κυθήρων,
οὐ Λιβάνου θυόεντος ἐνὶ πτερύγεσσι χορεύων·
οὐδὲ περικτιόνων τις ἐλείπετο τῆμος ἑορτῆς,
οὐ Φρυγίης ναέτης, οὐ γείτονος ἀστὸς Ἀβύδου,
οὐδέ τις ἠϊθέων φιλοπάρθενος· ἦ γὰρ ἐκεῖνοι,
αἰὲν ὁμαρτήσαντες, ὅπη φάτις ἐστὶν ἑορτῆς,
οὐ τόσον ἀθανάτοισιν ἄγειν σπεύδουσι θυηλὰς,
ὅσσον ἀγειρομένων διὰ κάλλεα παρθενικάων.
Ἡ δὲ θεῆς ἀνὰ νηὸν ἐπῴχετο παρθένος Ἡρὼ
μαρμαρυγὴν χαρίεντος ἀπαστράπτουσα προσώπου,
οἷά τε λευκοπάρηος ἐπαντέλλουσα σελήνη.
Ἄκρα δὲ χιονέης φοινίσσετο κύκλα παρειῆς,
ὡς ῥόδον ἐκ καλύκων διδυμόχροον· ἦ τάχα φαίης,
Ἡροῦς ἐν μελέεσσι ῥόδων λειμῶνα φανῆναι·
χροιὴν γὰρ μελέων ἐρυθαίνετο· νισσομένης δὲ
καὶ ῥόδα λευκοχίτωνος ὑπὸ σφυρὰ λάμπετο κούρης,
πολλαὶ δ' ἐκ μελέων Χάριτες ῥέον. Οἱ δὲ παλαιοὶ
τρεῖς Χάριτας ψεύσαντο πεφυκέναι· εἷς δέ τις Ἡροῦς
ὀφθαλμὸς γελόων ἑκατὸν Χαρίτεσσι τεθήλει.
Ἀτρεκέως ἱέρειαν ἐπάξιον εὕρατο Κύπρις.
Ὣς ἡ μὲν περὶ πολλὸν ἀριστεύσασα γυναικῶν
Κύπριδος ἀρήτειρα νέη διεφαίνετο Κύπρις.
Δύσατο δ' ἠϊθέων ἁπαλὰς φρένας· οὐδέ τις ἀνδρῶν
ἦεν, ὃς οὐ μενέαινεν ἔχειν ὁμοδέμνιον Ἡρώ.
Ἡ δ' ἄρα καλλιθέμεθλον ὅπη κατὰ νηὸν ἀλᾶτο,
ἑσπόμενον νόον εἶχε καὶ ὄμματα καὶ φρένας ἀνδρῶν.
Καί τις ἐν ἠϊθέοισιν ἐθαύμασε καὶ φάτο μῦθον·
Καὶ Σπάρτης ἐπέβην, Λακεδαίμονος ἔδρακον ἄστυ,
ᾗχι μόθον καὶ ἄεθλον ἀκούομεν ἀγλαϊάων·
τοίην δ' οὔποτ' ὄπωπα νέην κεδνήν θ' ἁπαλήν τε·
καὶ τάχα Κύπρις ἔχει Χαρίτων μίαν ὁπλοτεράων.
Παπταίνων ἐμόγησα, κόρον δ' οὐχ εὗρον ὀπωπῆς.
Αὐτίκα τεθναίην λεχέων ἐπιβήμενος Ἡροῦς·
οὐκ ἂν ἐγὼ κατ' Ὄλυμπον ἐφιμείρω θεὸς εἶναι
ἡμετέρην παράκοιτιν ἔχων ἐν δώμασιν Ἡρώ.
Εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέοικε τεὴν ἱέρειαν ἀφάσσειν,
τοίην μοι, Κυθέρεια, νέην παράκοιτιν ὀπάσσαις.
Τοῖα μὲν ἠϊθέων τις ἐφώνεεν· ἄλλοθεν ἄλλος
ἕλκος ὑποκλέπτων ἐπεμήνατο κάλλεϊ κούρης.
Αἰνοπαθὲς Λείανδρε, σὺ δ', ὡς ἴδες εὐκλέα κούρην,
οὐκ ἔθελες κρυφίοισι κατατρύχειν φρένα κέντροις,
ἀλλὰ πυριπνεύστοισι δαμεὶς ἀδόκητον οἰστοῖς
οὐκ ἔθελες ζώειν περικαλλέος ἄμμορος Ἡροῦς.
Σὺν βλεφάρων δ' ἀκτῖσιν ἀέξετο πυρσὸς ἐρώτων,
καὶ κραδίη πάφλαζεν ἀνικήτου πυρὸς ὁρμῇ.
Κάλλος γὰρ περίπυστον ἀμωμήτοιο γυναικὸς
ὀξύτερον μερόπεσσι πέλει πτερόεντος ὀϊστοῦ·
ὀφθαλμὸς δ' ὁδός ἐστιν· ἀπ' ὀφθαλμοῖο βολάων
ἕλκος ὀλισθαίνει καὶ ἐπὶ φρένας ἀνδρὸς ὁδεύει.
Εἷλε δέ μιν τότε θάμβος, ἀναιδείη, τρόμος, αἰδώς·
ἔτρεμε μὲν κραδίην, αἰδὼς δέ μιν εἶχεν ἁλῶναι·
θάμβεε δ' εἶδος ἄριστον, ἔρως δ' ἀπενόσφισεν αἰδῶ·
θαρσαλέως δ' ὑπ' ἔρωτος ἀναιδείην ἀγαπάζων

alii ab Hæmonia, alii marina e Cypro :
neque mulier ulla remansit in oppidis Cytherorum,
non Libani odoriferi in summitatibus saltans;
neque accolarum quisquam deerat tunc festo,
non Phrygiæ incola, non vicinæ civis Abydi,
neque ullus juvenum amans-virginum. Certe enim illi
semper secuti, ubi fama est festi,
non tantum immortalibus afferre festinant sacrificia,
quantum congregatarum ob pulcritudinem virginum.
Verum deæ per ædem incessit virgo Hero
splendorem gratiosa emittens facie,
qualis candida-genas exoriens luna.
Summi autem niveæ rubebant circuli genæ,
ut rosa e calicibus bicolor : profecto diceres,
Herus in membris rosarum pratum apparere :
colore enim membrorum rubebat; euntis vero
etiam rosæ candida-indutæ-tunica sub talis splendebant
puellæ,] multæ autem ex membris Gratiæ fluebant. Antiqui
vero] tres Gratias mentiti-sunt esse : alteruter enim Herus
oculus ridens centum Gratiis pullulabat.
Profecto sacerdotem dignam nacta-erat Cypria.
Sic quidem multum antecellens feminis
Cypriæ sacerdos nova apparebat Cypria.
Subiit autem juvenum teneras mentes; neque ullus virorum
erat, qui non cuperet habere conjugem Hero.
Illa igitur, bene-fundatam quacunque per ædem vagabatur,
sequentem mentem habebat et oculos et corda virorum.
Atque unus-et-alter inter juvenes miratus-est et dixit verbum:]Vel Spartam accessi, Lacedæmonis vidi urbem,
ubi contentionem et certamen *esse* audimus pulcritudinum:
talem autem nondum vidi puellam venerandamque teneramque :] et forte Cypria habet Gratiarum unam juniorum.
Intuendo defessus-sum, satietatem autem non inveni adspiciendi.] Illico moriar, cubile ubi-conscenderim Herus :
non ego in Olympo cupio deus esse
nostram uxorem habens domi Hero.
Sin autem mihi non licet tuam sacerdotem contrectare,
talem mihi, Cytherea, puellam uxorem præbeas.
Talia quidem juvenum unus-et-alter locutus-est: aliunde
alius] vulnus celans insanivit pulcritudine puellæ.
Gravia-patiens Leander, tu autem, ut vidisti inclytam
puellam,] nolebas occultis consumere mentem stimulis,
sed ignem-spirantibus domitus inopinato sagittis
nolebas vivere perpulcræ expers Herus.
Cum oculorum vero radiis augebatur fax amorum
et cor fervebat invicti ignis impetu.
Pulcritudo enim celebris emendatæ mulieris
acutior hominibus est veloci sagitta :
oculus autem via est; ab oculi ictibus
vulnus delabitur et in præcordia viri descendit.
Cepit autem ipsum tunc stupor, impudentia, tremor, pudor:
tremuit quidem in-corde, pudebat vero ipsum capi,
obstupuit autem forma egregia, amor vero ademit pudorem:
audacter autem ob amorem impudentiam amplectens

ἠρέμα ποσσὶν ἔβαινε καὶ ἀντίον ἵστατο κούρης.
Λοξὰ δ' ὀπιπτεύων δολερὰς ἐλέλιξεν ὀπωπὰς,
νεύμασιν ἀφθόγγοισι παραπλάζων φρένα κούρης.
Αὐτὴ δ', ὡς συνέηκε πόθον δολόεντα Λεάνδρου,
χαῖρεν ἐπ' ἀγλαΐῃσιν· ἐν ἡσυχίῃ δὲ καὶ αὐτὴ
πολλάκις ἱμερόεσσαν ἑὴν ἔκρυψεν ὀπωπὴν,
νεύμασι λαθριδίοισιν ὑπαγγελέουσα Λεάνδρῳ,
καὶ πάλιν ἀντέκλινεν. Ὁ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἰάνθη,
ὅττι πόθον συνέηκε καὶ οὐκ ἀπεσείσατο κούρη.
'Όφρα μὲν οὖν Λείανδρος ἐδίζετο λάθριον ὥρην,
φέγγος ἀναστείλασα κατήϊεν ἐς δύσιν Ἠώς·
ἐκ περάτης δ' ἀνέφαινε βαθύσκιος Ἕσπερος ἀστήρ.
Αὐτὰρ ὁ θαρσαλέως μετεκίαθεν ἐγγύθι κούρης,
ὡς ἴδε κυανόπεπλον ἐπιθρώσκουσαν ὀμίχλην·
ἠρέμα μὲν θλίβων ῥοδοειδέα δάκτυλα κούρης
βυσσόθεν ἐστονάχιζεν ἀθέσφατον· ἡ δὲ σιωπῇ,
οἷά τε χωομένη, ῥοδέην ἐξέσπασε χεῖρα.
Ὡς δ' ἐρατῆς ἐνόησε χαλίφρονα νεύματα κούρης,
θαρσαλέῃ παλάμῃ πολυδαίδαλον ἕλκε χιτῶνα
ἔσχατα τιμήεντος ἄγων ἐπὶ κεύθεα νηοῦ.
Ὀκναλέοις δὲ πόδεσσιν ἐφέσπετο παρθένος Ἡρὼ,
οἷάπερ οὐκ ἐθέλουσα, τόσην δ' ἀνενείκατο φωνὴν,
θηλυτέροις ἐπέεσσιν ἀπειλείουσα Λεάνδρῳ· [κεις;
Ξεῖνε, τί μαργαίνεις; τί με, δύσμορε, παρθένον ἕλ-
ἄλλην δεῦρο κέλευθον· ἐμὸν δ' ἀπόλειπε χιτῶνα.
Μῆνιν ἐμῶν ἀλέεινε πολυκτεάνων γενετήρων.
Κύπριδος οὔ σοι ἔοικε θεῆς ἱέρειαν ἀφάσσειν·
παρθενικῆς ἐπὶ λέκτρον ἀμήχανόν ἐστιν ἱκέσθαι.
Τοῖα μὲν ἠπείλησεν, ἐοικότα παρθενικῇσιν.
Θηλείης δὲ Λέανδρος ἐπεὶ κλύεν οἶστρον ἀπειλῆς,
ἔγνω πειθομένων σημήϊα παρθενικάων.
Καὶ γὰρ ὅτ' ἠϊθέοισιν ἀπειλείωσι γυναῖκες,
κυπριδίων ὀάρων αὐτάγγελοί εἰσιν ἀπειλαί.
Παρθενικῆς δ' εὔοδμον, εὔχροον αὐχένα κύσας
τοῖον μῦθον ἔειπε πόθου βεβολημένος οἴστρῳ·
Κύπρι φίλη μετὰ Κύπριν, Ἀθηναίη μετ' Ἀθήνην,
οὐ γὰρ ἐπιχθονίῃς ἴσην καλέω σε γυναιξὶν,
ἀλλά σε θυγατέρεσσι Διὸς Κρονίωνος ἐΐσκω·
ὄλβιος, ὅς σ' ἐφύτευσε, καὶ ὀλβίη, ἣ τέκε, μήτηρ,
γαστὴρ, ἥ σ' ἐλόχευσε, μακαρτάτη. Ἀλλὰ λιτάων
ἡμετέρων ἐπάκουε, πόθου δ' οἴκτειρον ἀνάγκην.
Κύπριδος ὡς ἱέρεια μετέρχεο Κύπριδος ἔργα.
Δεῦρ' ἴθι, μυστιπόλευε γαμήλια θεσμὰ θεαίνης·
παρθένον οὐκ ἐπέοικεν ὑποδρήσσειν Ἀφροδίτῃ,
παρθενικαῖς οὐ Κύπρις ἰαίνεται. Ἢν δ' ἐθελήσῃς
θεσμὰ θεῆς ἐρόεντα καὶ ὄργια πιστὰ δαῆναι,
ἔστι γάμος καὶ λέκτρα. Σὺ δ', εἰ φιλέεις Κυθέρειαν,
θελξινόων ἀγάπαζε μελίφρονα θεσμὸν ἐρώτων,
σὸν δ' ἱκέτην με κόμιζε καὶ, ἢν ἐθέλῃς, παρακοίτην,
τόν σοι Ἔρως ἤγρευσεν ἑοῖς βελέεσσι κιχήσας.
Ὡς θρασὺν Ἡρακλῆα θοὸς χρυσόρραπις Ἑρμῆς
θητεύειν ἐκόμιζεν Ἰαρδανίῃ ποτὶ νύμφην.
Σοὶ δέ με Κύπρις ἔπεμπε, καὶ οὐ σοφὸς ἤγαγεν Ἑρμῆς.
Παρθένος οὔ σε λέληθεν ἀπ' Ἀρκαδίης Ἀταλάντη,

tacite pedibus incessit et e-regione constitit puellæ.
Oblique autem intuens dolosos torquebat oculos,
nutibus mutis seducens mentem puellæ.
Ipsa vero, ut sensit amorem dolosum Leandri,
gavisa-est *suam* ob pulcritudinem; tacite vero et ipsa
sæpe gratam suam occuluit faciem,
nutibus occultis clam-nuntians Leandro,
et rursus *eam* acclinavit. Ille vero intus animo gaudebat,
quod desiderium *suum* senserit neque renuerit puella.
Dum igitur Leander quærebat occultam horam,
lucem contrahens descendit ad occasum dies,
e regione autem adparuit umbrosa Hesperus stella
Sed ipse audacter adibat prope puellam,
ut vidit atratas ingruentes tenebras:
tacite quidem premens roseos digitos puellæ,
ex-imo suspirabat vehementer; illa vero silentio,
tanquam irascens, roseam retraxit manum.
Ut vero amatæ sensit remissos nutus puellæ,
audaci manu artificiosam traxit tunicam
extrema venerandi ducens ad penetralia templi.
Pigris autem pedibus sequebatur virgo Hero,
tanquam nolens, talemque emisit vocem
femineis verbis minans Leandro:
Hospes, quid insanis? quid me, infelix, virginem trahis?] alia ito via, meamque remitte vestem.
Iram meorum evita locupletum parentum.
Cypriæ non te decet deæ sacerdotem contrectare;
virginis ad lectum nullo-pacto licet pervenire.
Talia quidem minata-est, convenientia virginibus.
Feminearum autem Leander ubi audivit furorem minarum,
cognovit persuasarum signa virginum.
Etenim quum juvenibus minantur feminæ,
venerearum consuetudinum nuntiæ sunt minæ.
Virginis autem odoratam pulcri-coloris cervicem osculatus
tale verbum dixit desiderii ictus furore:
Venus cara post Venerem, Minerva post Minervam,
non enim terrestribus æqualem voco te mulieribus,
sed te filiabus Jovis Saturnii comparo;
beatus, qui te genuit, et beata, quæ peperit, mater,
venter, qui te enixus-est, beatissimus. Sed preces
nostras exaudi, amorisque miserere necessitatis.
Veneris utpote sacerdos exerce Veneris opera.
Huc ades, mysterio-initiare nuptialibus legibus deæ:
virginem non decet ministrare Veneri,
virginibus non Cypria gaudet. Si vero volueris
instituta deæ amabilia et cerimonias veras scire,
sunt nuptiæ et lecti. Tu autem, si amas Venerem,
mulcentium-mentem amplectere suavem legem amorum,
tuumque *servum* supplicem me accipe et, si velis, conjugem,
quem tibi Cupido venatus-est suis sagittis assecutus.
Sic audacem Herculem celer auream-gestans-virgam Mercurius] servitum duxit Iardaniam ad puellam.
Tibi vero me Cypria misit, neque sapiens adduxit Mercurius.] Virgo non te latet ab Arcadia Atalanta,

ἥ ποτε Μειλανίωνος ἐρασσαμένου φύγεν εὐνὴν,
παρθενίης ἀλέγουσα· χολωσαμένης δ' Ἀφροδίτης,
τὸν πάρος οὐκ ἐπόθησεν, ἐνὶ κραδίῃ θέτο πάσῃ.
Πείθεο καὶ σὺ, φίλη, μὴ Κύπριδι μῆνιν ἐγείρῃς.
Ὣς εἰπὼν παρέπεισεν ἀναινομένης φρένα κούρης,
θυμὸν ἐρωτοτόκοισι παραπλάγξας ἐνὶ μύθοις.
Παρθενικὴ δ' ἄφθογγος ἐπὶ χθόνα πῆξεν ὀπωπὴν,
αἰδοῖ ἐρυθριόωσαν ὑποκλέπτουσα παρειὴν,
καὶ χθονὸς ἔξεεν ἄκρον ὑπ' ἴχνεσιν, αἰδομένη δὲ
πολλάκις ἀμφ' ὤμοισιν ἑὸν συνέεργε χιτῶνα.
Πειθοῦς γὰρ τάδε πάντα προάγγελα, παρθενικῆς δὲ
πειθομένης ποτὶ λέκτρον ὑπόσχεσίς ἐστι σιωπή.
Ἤδη καὶ γλυκύπικρον ἐδέξατο κέντρον ἐρώτων,
θέρμετο δὲ κραδίην γλυκερῷ πυρὶ παρθένος Ἡρὼ,
κάλλεϊ δ' ἱμερόεντος ἀνεπτοίητο Λεάνδρου.
Ὄφρα μὲν οὖν ποτὶ γαῖαν ἔχεν νεύουσαν ὀπωπὴν,
τόφρα δὲ καὶ Λείανδρος ἐρωμανέεσσι προσώποις
οὐ κάμεν εἰσορόων ἁπαλόχροον αὐχένα κούρης.
Ὀψὲ δὲ Λειάνδρῳ γλυκερὴν ἀνενείκατο φωνὴν
αἰδοῦς ὑγρὸν ἔρευθος ἀποστάζουσα προσώπου·
Ξεῖνε, τεοῖς ἐπέεσσι τάχ' ἂν καὶ πέτρον ὀρίναις·
Τίς σε πολυπλανέων ἐπέων ἐδίδαξε κελεύθους;
οἴ μοι! τίς σ' ἐκόμισσεν ἐμὴν ἐς πατρίδα γαῖαν;
Ταῦτα δὲ πάντα μάτην ἐφθέγξαο· πῶς γὰρ ἀλήτης
ξεῖνος ἐὼν καὶ ἄπιστος, ἐμῇ φιλότητι μιγείης;
Ἀμφαδὸν οὐ δυνάμεσθα γάμοις ὁσίοισι πελάσσαι·
οὐ γὰρ ἐμοῖς τοκέεσσιν ἐπεύαδεν· ἢν δ' ἐθελήσῃς
ὡς ξεῖνος πολύφοιτος ἐμὴν ἐς πατρίδα μίμνειν,
οὐ δύνασαι σκοτόεσσαν ὑποκλέπτειν Ἀφροδίτην.
Γλῶσσα γὰρ ἀνθρώπων φιλοκέρτομος· ἐν δὲ σιωπῇ
ἔργον ὅπερ τελέει τις, ἐνὶ τριόδοισιν ἀκούει.
Εἰπὲ δὲ, μὴ κρύψῃς, τεὸν οὔνομα καὶ σέο πάτρην.
Οὐ γὰρ ἐμόν σε λέληθεν, ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Ἡρώ.
Πύργος δ' ἀμφιβόητος ἐμὸς δόμος οὐρανομήκης,
ᾧ ἔνι ναιετάουσα σὺν ἀμφιπόλῳ τινὶ μούνη
Σηστιάδος πρὸ πόληος ὑπὲρ βαθυκύμονας ὄχθας
γείτονα πόντον ἔχω στυγεραῖς βουλῇσι τοκήων.
Οὐδέ μοι ἐγγὺς ἔασιν ὁμήλικες, οὐδὲ χορεῖαι
ἠϊθέων παρέασιν· ἀεὶ δ' ἀνὰ νύκτα καὶ Ἠῶ
ἐξ ἁλὸς ἠνεμόεντος ἐπιβρέμει οὔασιν ἠχή.
Ὣς φαμένη ῥοδέην ὑπὸ φάρεϊ κλέπτε παρειὴν,
ἔμπαλιν αἰδομένη, σφετέροις δ' ἐπεμέμφετο μύθοις.
Λείανδρος δὲ πόθου βεβολημένος ὀξέϊ κέντρῳ
φράζετο, πῶς κεν ἔρωτος ἀεθλεύσειεν ἀγῶνα.
Ἄνδρα γὰρ αἰολόμητις Ἔρως βελέεσσι δαμάσσας
καὶ πάλιν ἀνέρος ἕλκος ἀκέσσεται· οἷσι δ' ἀνάσσει,
αὐτὸς ὁ πανδαμάτωρ βουληφόρος ἐστὶ βροτοῖσιν.
Αὐτὸς καὶ ποθέοντι τότε χραίσμησε Λεάνδρῳ.
Ὀψὲ δ' ἀλαστήσας πολυμήχανον ἔννεπε μῦθον·
Παρθένε, σὸν δι' ἔρωτα καὶ ἄγριον οἶδμα περήσω,
εἰ πυρὶ παφλάζοιτο καὶ ἄπλοον ἔσσεται ὕδωρ.
Οὐ τρομέω βαρὺ χεῦμα τεὴν μετανεύμενος εὐνὴν,
οὐ βρόμον ἠχήεντα περιπτώσσοιμι θαλάσσης.
Ἀλλ' αἰεὶ κατὰ νύκτα φορεύμενος ὑγρὸς ἀκοίτης

quæ olim Milanionis amantis fugit cubile,
virginitatem curans; irata autem Venere,
quem prius non amavit, *eum* in corde posuit toto.
Persuadere et tu, cara, ne Veneri iram excites.
Sic fatus persuadendo-flexit recusantis mentem puellæ,
animum amorem-parientibus seducens (in) verbis
Virgo autem tacita in terram defixit oculos,
pudore rubefactam abscondens genam,
et terræ radebat summum subter vestigia, pudibunda autem
sæpe circa humeros suam contraxit vestem.
Persuasionis enim hæc omnia prænuntia; virginis autem
persuasæ ad lectum promissio est silentium.
Jam et suavamarum susceperat stimulum amorum,
urebatur autem cor dulci igne virgo Hero,
pulcritudineque gratiosi stupescebat Leandri.
Quando igitur in terram habebat inclinatos oculos,
tum et Leander amore-furentibus oculis
non defatigabatur spectando teneræ-cutis cervicem puellæ.
Tandem autem Leandro suavem emisit vocem *Hero*
verecundiæ madidum ruborem stillans a-facie:
Hospes, tuis verbis fortasse et lapidem moveas.
Quis te fallentium verborum docuit vias?
hei mihi! quis te duxit meam in patriam terram?
Hæc vero omnia frustra locutus-es: quomodo enim, vagus
hospes existens et incertus, meo amori miscearis?
Palam non possumus nuptiis legitimis jungi;
non enim meis parentibus *id* placuit; si autem voles
ut hospes vagabundus mea in patria manere,
non potes obtectam celare Venerem.
Lingua enim hominum amans-conviciorum: in silentio
autem] opus quod perficit aliquis, in triviis audit.
Dic vero, ne celes, tuum nomen et tuam patriam.
Non enim meum te latet: mihi vero nomen inclytum Hero.
Turris autem circumsona mea domus ad-cœlum-tendens,
in qua habitans cum ancilla quadam sola
Sestiensem ante urbem super profundas-undas-habentia
littora] vicinum pontum habeo odiosis consiliis parentum.
Neque me prope sunt æquales, neque choreæ
juvenum adsunt; sed semper noctu et interdiu
ex mari ventoso insonat auribus sonitus.
Sic fata roseam sub veste celabat genam
rursus pudefacta, suaque increpabat verba.
Leander autem cupidinis percussus acuto stimulo
cogitabat, quomodo amoris certaret certamen.
Virum enim varius-consiliis Amor sagittis domans
etiam rursus viri vulneri medetur; quibus vero dominatur,
ipse omnium-domitor consiliarius est mortalibus.
Ipse etiam ardenti tunc auxiliatus-est Leandro.
Tandem igitur ingemens solers dixit verbum:
Virgo, tuum propter amorem etiam asperam undam
transibo,] etsi igni ferveat et innavigabilis fuerit aqua.
Non tremo gravem undam tuum adiens cubile,
non fremitum sonantem exhorresco maris.
Sed semper per noctem vectus madidus maritus

νήξομαι Ἑλλήσποντον ἀγάῤῥοον· οὐχ ἕκαθεν γὰρ
ἀντία σεῖο πόληος ἔχω πτολίεθρον Ἀβύδου.
Μοῦνον ἐμοί τινα λύχνον ἀπ' ἠλιβάτου σέο πύργου
ἐκ περάτης ἀνάφαινε κατὰ κνέφας, ὄφρα νοήσας
ἔσσομαι ὁλκὰς Ἔρωτος ἔχων σέθεν ἀστέρα λύχνον.
Καί μιν ὀπιπτεύων δύντ' ὄψομαι οὔτε Βοώτην,
οὐ θρασὺν Ὠρίωνα καὶ ἄβροχον ὁλκὸν Ἀμάξης·
πατρίδος ἀντιπόροιο ποτὶ γλυκὺν ὅρμον ἱκοίμην.
Ἀλλά, φίλη, πεφύλαξο βαρυπνείοντας ἀήτας,
μή μιν ἀποσβέσσωσι, καὶ αὐτίκα θυμὸν ὀλέσσω,
λύχνον, ἐμοῦ βιότοιο φαεσφόρον ἡγεμονῆα.
Εἰ ἐτεὸν δ' ἐθέλεις ἐμὸν οὔνομα καὶ σὺ δαῆναι,
οὔνομά μοι Λείανδρος, ἐϋστεφάνου πόσις Ἡροῦς.
Ὣς οἱ μὲν κρυφίοισι γάμοις συνέθεντο μιγῆναι,
καὶ νυχίην φιλότητα καὶ ἀγγελίην ὑμεναίων
λύχνου μαρτυρίῃσιν ἐπιστώσαντο φυλάξειν,
ἡ μὲν φῶς τανύειν, ὁ δὲ κύματα μακρὰ περῆσαι.
Παννυχίδας δ' ἀνύσαντες ἀκοιμήτων ὑμεναίων
ἀλλήλων ἀέκοντες ἐνοσφίσθησαν ἀνάγκῃ,
ἡ μὲν ἑὸν ποτὶ πύργον, ὁ δ', ὀρφναίην ἀνὰ νύκτα
μήτι παραπλάζοιτο, λαβὼν σημήϊα πύργου,
πλῶε βαθυκρήπιδος ἐπ' εὐρέα δῆμον Ἀβύδου.
Παννυχίων δ' ὀάρων κρυφίους ποθέοντες ἀέθλους
πολλάκις ἠρήσαντο μολεῖν θαλαμηπόλον ὄρφνην.
Ἤδη κυανόπεπλος ἀνέδραμε Νυκτὸς ὀμίχλη
ἀνδράσιν ὕπνον ἄγουσα, καὶ οὐ ποθέοντι Λεάνδρῳ·
ἀλλὰ πολυφλοίσβοιο παρ' ἠϊόνεσσι θαλάσσης
ἀγγελίην ἀνέμιμνε φαεινομένην ὑμεναίων
μαρτυρίην λύχνοιο πολυκλαύστοιο δοκεύων,
εὐνῆς τε κρυφίης τηλεσκόπον ἀγγελιώτην.
Ὡς δ' ἴδε κυανέης λιποφεγγέα νυκτὸς ὀμίχλην
Ἡρώ, λύχνον ἔφαινεν· ἀναπτομένοιο δὲ λύχνου,
θυμὸν Ἔρως ἔφλεξεν ἐπειγομένοιο Λεάνδρου·
λύχνῳ καιομένῳ συνεκαίετο· πὰρ δὲ θαλάσσῃ
μαινομένων ῥοθίων πολυηχέα βόμβον ἀκούων
ἔτρεμε μὲν τοπρῶτον, ἔπειτα δὲ θάρσος ἀείρας
τοίοισι προσέλεκτο παρηγορέων φρένα μύθοις·[σης
Δεινὸς Ἔρως, καὶ πόντος ἀμείλιχος· ἀλλὰ θαλάσ-
ἐστὶν ὕδωρ, τὸ δ' Ἔρωτος ἐμὲ φλέγει ἐνδόμυχον πῦρ.
Λάζεο πῦρ, κραδίη, μὴ δείδιθι νήχυτον ὕδωρ.
Δεῦρό μοι εἰς φιλότητα· τί δὴ ῥοθίων ἀλεγίζεις;
ἀγνώσσεις, ὅτι Κύπρις ἀπόσπορός ἐστι θαλάσσης
καὶ κρατέει πόντοιο καὶ ἡμετέρων ὀδυνάων;
Ὣς εἰπὼν μελέων ἐρατῶν ἀπεδύσατο πέπλον
ἀμφοτέραις παλάμῃσιν, ἑῷ δ' ἔσφιγξε καρήνῳ,
ἠϊόνος δ' ἐξῶρτο, δέμας δ' ἔῤῥιψε θαλάσσῃ.
Λαμπομένου δ' ἔσπευδεν ἀεὶ κατεναντία λύχνου,
αὐτὸς ἐὼν ἐρέτης, αὐτόστολος, αὐτόματος νηῦς.
Ἡρὼ δ', ἠλιβάτοιο φαεσφόρος ὑψόθι πύργου,
λευγαλέης αὔρῃσιν ὅθεν πνεύσειεν ἀήτης,
φάρεϊ πολλάκι λύχνον ἐπέσκεπεν, εἰσόκε Σηστοῦ
πολλὰ καμὼν Λείανδρος ἔβη ποτὶ ναύλοχον ἀκτήν.
Καί μιν ἑὸν ποτὶ πύργον ἀνήγαγεν· ἐκ δὲ θυράων
νυμφίον ἀσθμαίνοντα περιπτύξασα σιωπῇ,

natabo per-Hellespontum valde-fluentem : non longe enim
e-regione tuæ urbis habeo oppidum Abydi.
Tantum mihi quendam lychnum ab excelsa tua turri
e regione ostende per tenebras, ut *illum* intuens
sim navis Amoris habens tuum stellam lychnum.
Et ipsum observans occidentem spectabo neque Booten,
non asperum Orionem et non-immadescentem tractum
Plaustri :] patriæ oppositæ ad dulcem portum veniam.
Sed, cara, cave graviter-flantes ventos,
ne ipsum exstinguant, et statim animam perdam,
lychnum, meæ vitæ luciferum ducem.
Si vere autem vis meum nomen et tu scire,
nomen mihi Leander, pulcre-coronatæ conjux Herus.
Sic hi quidem clandestinis nuptiis constituebant misceri,
et nocturnum amorem et nuntium nuptiarum
lychni testimoniis pacti-sunt servare
illa quidem lucernam extendere, hic autem undas latas
transire.] Pervigilia autem exsecuti insomnium nuptiarum
a-se inviti separati-sunt necessitate,
ea quidem suam ad turrim, hic autem, tenebrosam per
noctem] ne-quid erraret, capiens signa turris
natabat profunde-fundatæ ad magnum populum Abydi.
Nocturnarum vero consuetudinum clandestina desideran-
tes certamina] sæpe optarunt, ut-venirent thalamum-ornan-
tes tenebræ.] Jam atrata surrexit Noctis caligo
viris somnum afferens, at non ardenti Leandro;
sed *is* multifremi apud littora maris
nuntium opperiebatur lucentem nuptiarum,
signum lychni lugubris observans
lectique clandestini procul-speculantem nuntium.
Ut vero vidit nigræ luminis-expertem noctis caliginem
Hero, lychnum ostendit : accenso vero lychno
animum Amor ussit festinantis Leandri;
lychno ardente una-ardebat: ad mare autem
insanarum undarum multisonum fremitum audiens
tremebat quidem primo, postea vero audaciam attollens
talibus adloquebatur exhortans mentem verbis :
Gravis Amor et mare inplacabile : sed maris
est aqua, Amoris vero me urit intestinus ignis.
Assume ignem, cor, ne time effusam aquam.
Ades mihi ad amorem; cur fluctus curas?
ignoras*ne*, quod Cypria nata sit e-mari,
et dominetur ponto et nostris doloribus?
Sic fatus membris amabilibus exuit vestem
ambabus manibus suoque adstrinxit capiti,
littoreque exsiluit corpusque dejecit in-mare.
Splendentem vero festinabat semper adversus lychnum
ipse (existens) remex, ipse-classis, ipse-sibi navis.
Hero autem alta lucifera in turri,
perniciosis auris undecunque spirabat ventus,
veste sæpe lychnum tegebat, donec Sesti
multum fatigatus Leander venit ad portuosum littus.
Et ipsum suam ad turrim deduxit; ante fores vero
sponsum anhelantem complexa silentio,

ἀφροκόμους ῥαθάμιγγας ἔτι στάζοντα θαλάσσης,
ἤγαγε νυμφοκόμοιο μυχοὺς ἔπι παρθενεῶνος,
καὶ χρόα πάντα κάθηρε, δέμας δ' ἔχριεν ἐλαίῳ
εὐόδμῳ, ῥοδέῳ, καὶ ἁλίπνοον ἔσβεσεν ὀδμήν.
Εἰσέτι δ' ἀσθμαίνοντα βαθυστρώτοις ἐνὶ λέκτροις
νυμφίον ἀμφιχυθεῖσα φιλήνορας ἴαχε μύθους·
Νυμφίε, πολλὰ μόγησας, ἃ μὴ πάθε νυμφίος ἄλλος,
νυμφίε, πολλὰ μόγησας· ἅλις νύ τοι ἁλμυρὸν ὕδωρ
ὀδμή τ' ἰχθυόεσσα βαρυγδούποιο θαλάσσης·
δεῦρο, τεοὺς ἱδρῶτας ἐμοῖς παρακάτθεο κόλποις.
Ὣς ἡ μὲν τάδ' ἔειπεν· ὁ δ' αὐτίκα λύσατο μίτρην,
καὶ θεσμῶν ἐπέβησαν ἀριστονόου Κυθερείης.
Ἦν γάμος, ἀλλ' ἀχόρευτος· ἔην λέχος, ἀλλ' ἄτερ ὕ-
οὐ Ζυγίην Ἥρην τις ἐπευφήμησεν ἀοιδός· [μνων·
οὐ δαΐδων ἤστραπτε σέλας θαλαμηπόλον εὐνήν·
οὐδὲ πολυσκάρθμῳ τις ἐπεσκίρτησε χορείῃ,
οὐχ ὑμέναιον ἄεισε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ·
ἀλλὰ λέχος στορέσασα τελεσσιγάμοισιν ἐν ὥραις
Σιγὴ παστὸν ἔπηξεν, ἐνυμφοκόμησε δ' Ὀμίχλη,
καὶ γάμος ἦν ἀπάνευθεν ἀειδομένων ὑμεναίων.
Νὺξ μὲν ἔην κείνοισι γαμοστόλος, οὐδέ ποτ' Ἠὼς
νυμφίον εἶδε Λέανδρον ἀριγνώτοις ἐνὶ λέκτροις·
νήχετο δ' ἀντιπόροιο πάλιν ποτὶ δῆμον Ἀβύδου
ἐννυχίων ἀκόρητος ἔτι πνείων ὑμεναίων.
Ἡρὼ δ' ἑλκεσίπεπλος, ἑοὺς λήθουσα τοκῆας,
παρθένος ἠματίη, νυχίη γυνή. Ἀμφότεροι δὲ
πολλάκις ἠρήσαντο κατελθέμεν ἐς δύσιν Ἠώ.
Ὣς οἱ μὲν φιλότητος ὑποκλέπτοντες ἀνάγκην
κρυπταδίῃ τέρποντο μετ' ἀλλήλων Κυθερείῃ.
Ἀλλ' ὀλίγον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, οὐδ' ἐπὶ δηρὸν
ἀλλήλων ἀπόναντο πολυπλάγκτων ὑμεναίων·
ἀλλ' ὅτε παχνήεντος ἐπήλυθε χείματος ὥρη
φρικαλέας δονέουσα πολυστροφάλιγγας ἀέλλας,
βένθεα δ' ἀστήρικτα θεμείλιά θ' ὑγρὰ θαλάσσης
χειμέριοι πνείοντες ἀεὶ στυφέλιζον ἀῆται,
λαίλαπι μαστίζοντες ὅλην ἅλα· τυπτομένης δὲ
ἤδη νῆα μέλαιναν ἀνέλκυσε διχθάδι χέρσῳ
χειμερίην καὶ ἄπιστον ἀλυσκάζων ἅλα ναύτης.
Ἀλλ' οὐ χειμερίης σε φόβος κατέρυκε θαλάσσης,
καρτερόθυμε Λέανδρε· διακτορίη δέ σε πύργου,
ἠθάδα σημαίνουσα φαεσφορίην ὑμεναίων,
μαινομένης ὤτρυνεν ἀφειδήσαντα θαλάσσης,
νηλειὴς καὶ ἄπιστος. ὄφελλε δὲ δύσμορος Ἡρὼ
χείματος ἱσταμένοιο μένειν ἀπάνευθε Λεάνδρου
μηκέτ' ἀναπτομένη μινυώριον ἀστέρα λέκτρων.
Ἀλλὰ πόθος καὶ μοῖρα βιήσατο· θελγομένη δὲ
Μοιράων ἀνέφαινε, καὶ οὐκέτι δαλὸν Ἐρώτων.
Νὺξ ἦν, εὖτε μάλιστα βαρυπνείοντες ἀῆται,
χειμερίαις πνοιῇσιν ἀκοντίζοντες ἀῆται,
ἀθρόον ἐμπίπτουσιν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Δὴ τότε καὶ Λείανδρος ἐθήμονος ἐλπίδι νύμφης
δυσκελάδων πεφόρητο θαλασσαίων ἐπὶ νώτων.
Ἤδη κύματι κῦμα κυλίνδετο, σύγχυτο δ' ὕδωρ·
αἰθέρι μίσγετο πόντος· ἀνέγρετο πάντοθεν ἠχή

spumeas-ex-capillis guttas adhuc stillantem maris,
duxit sponsam-ornantis ad penetralia virginalis-cubiculi,
et cutem totam abstersit, corpusque unxit oleo
bene-olenti, roseo, et mare-spirantem exstinxit odorem.
Adhuc autem anhelantem alte-stratis in lectis
sponsum circumfusa blanda clamabat verba:
Sponse, multa tulisti, quæ non passus-est sponsus alius,
sponse, multa tulisti: satis nunc tibi salsæ aquæ
odorisque piscosi graviter-frementis maris:
agedum, tuos sudores meo depone in-sinu.
Sic ea quidem hæc locuta-est; ille vero statim solvit
zonam,] et leges inierunt benevolæ Cythereæ.
Erant nuptiæ, sed sine-choreis; erat lectus, sed sine-hy-
mnis;] non jugalem Junonem quisquam invocavit poeta;
non tædarum illuminabat splendor nuptialem lectum;
neque peragili quisquam saltavit chorea,
non hymenæum cantavit pater et veneranda mater;
sed lectum sternens perficientibus-nuptias in horis
Silentium thalamum construxit, sponsamque-ornavit Ca-
ligo,] et nuptiæ erant absque cantatis hymenæis.
Nox quidem erat illis nuptiarum-ornatrix, neque unquam
Aurora]sponsum vidit Leandrum valde-notis in lectis:
natabat autem oppositæ rursus ad populum Abydi
nocturnos insatiatus adhuc spirans hymenæos:
Hero autem longa-induta-veste, suos latens parentes
virgo interdiu, noctu *erat* mulier: utrique autem
sæpe optarunt, ut-descenderet ad occasum dies.
Sic hi quidem amoris abscondentes necessitatem
occulta delectabantur inter-se Venere.
Sed exiguum vixerunt tempus, nec diu
invicem fruebantur multivagis nuptiis.
Sed quando pruinosæ venit hiemis hora
horrendas commovens multarum-vortiginum procellas,
profunditates instabiles fundamentaque madida maris
hiemales spirantes semper quassabant venti
turbine verberantes totum mare: vapulante autem eo
jam navem nigram subduxit utramque in terram
hiemale et perfidum vitans mare nauta.
Sed non hiberni te timor coercebat maris,
magnanime Leander: nuntius vero te turris,
consuetam monstrans lucem nuptiarum,
furentis impulit securum maris,
crudelis et perfidus. Debebat autem infelix Hero
hieme instante manere sine Leandro
non-amplius accendens brevis-temporis stellam lecti.
Sed amor et fatum cogebat; allecta autem *amore*
Parcarum ostendebat, non amplius facem Amorum.
Nox erat, quum maxime spirantes venti,
hiemalibus flatibus jaculantes venti,
cunctim irruunt in littus maris.
Jam tunc etiam Leander consuetæ spe sponsæ
valde-sonanti ferebatur maris in dorso.
Jam ab-unda unda volvebatur, accumulabatur vero aqua;
ætheri miscebatur pontus; concitabatur undique fremitus

μαρναμένων ἀνέμων· Ζεφύρῳ δ' ἀντέπνεεν Εὖρος,
καὶ Νότος ἐς Βορέην μεγάλας ἀφέηκεν ἀπειλάς·
καὶ κτύπος ἦν ἄλιαστος ἐρισμαράγοιο θαλάσσης.
Αἰνοπαθὴς δὲ Λέανδρος ἀκηλήτοις ἐνὶ δίναις
πολλάκι μὲν λιτάνευσε θαλασσαίην Ἀφροδίτην,
πολλάκι δ' αὐτὸν ἄνακτα Ποσειδάωνα θαλάσσης·
Ἀτθίδος οὐ Βορέην ἀμνήμονα κάλλιπε νύμφης·
ἀλλά οἱ οὔτις ἄρηγεν, Ἔρως δ' οὐκ ἤρκεσε Μοίρας.
Πάντοθι δ' ἀγρομένοιο δυσαντέϊ κύματος ὁρμῇ
τυπτόμενος πεφόρητο, ποδῶν δέ οἱ ὤκλασεν ὁρμή,
καὶ σθένος ἦν ἀδόνητον ἀκοιμήτων παλαμάων.
Πολλὴ δ' αὐτόματος χύσις ὕδατος ἔρρεε λαιμῷ,
καὶ ποτὸν ἀχρήϊστον ἀμαιμακέτου πίεν ἅλμης·
καὶ δὴ λύχνον ἄπιστον ἀπέσβεσε πικρὸς ἀήτης,
καὶ ψυχὴν καὶ ἔρωτα πολυτλήτοιο Λεάνδρου.
Ἡ δ', ἔτι δηθύνοντος, ἐπ' ἀγρύπνοισιν ὀπωπαῖς
ἵστατο κυμαίνουσα πολυκλαύτοισι μερίμναις.
Ἤλυθε δ' Ἠριγένεια, καὶ οὐκ ἴδε νυμφίον Ἡρώ.
Πάντοθι δ' ὄμμα τίταινεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
εἴπου ἐσαθρήσειεν ἀλώμενον ὃν παρακοίτην,
λύχνου σβεννυμένοιο. Παρὰ κρηπῖδα δὲ πύργου
θρυπτόμενον σπιλάδεσσιν ὅτ' ἔδρακε νεκρὸν ἀκοίτην,
δαιδαλέον ῥήξασα περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
ῥοιζηδὸν προκάρηνος ἀπ' ἠλιβάτου πέσε πύργου.
Κὰδ δ' Ἡρὼ τέθνηκεν ἐπ' ὀλλυμένῳ παρακοίτῃ,
ἀλλήλων δ' ἀπόναντο καὶ ἐν πυμάτῳ περ ὀλέθρῳ.

pugnantium ventorum : Zephyro enim contra-spirabat
Eurus] et Notus in Boream magnas immisit minas;
et fragor erat continuus valde-strepentis maris.
Gravia-passus autem Leander implacabilibus in gurgitibus
sæpe quidem precabatur marinam Venerem,
sæpe autem ipsum regem Neptunum maris;
Atthidis non Boream immemorem reliquit nymphæ:
sed ipsi nullus auxiliatus-est, Cupido autem non coercuit
Parcas.] Undique autem accumulati male-obvio fluctus
impetu] percussus ferebatur, pedum autem ei defecit vigor,
et vis fuit immobilis non-quiescentium manuum.
Multa autem spontanea effusio aquæ fluebat in-guttur,
et potum nequam impetuosi potavit salsi-maris :
et jam lychnum perfidum exstinxit amarus ventus,
et animam et amorem multum-passi Leandri.
Illa autem, *eo* adhuc morante, vigilibus oculis
stabat fluctuans luctuosis curis.
Venit autem Aurora, et non vidit sponsum Hero.
Ubique autem oculos dirigebat in lata dorsa maris
sicubi conspiceret errantem suum maritum,
lychno exstincto. Apud fundamentum vero turris
dilaniatum scopulis ut vidit mortuum maritum,
artificiosam disrumpens circa pectora tunicam
violenter præceps ab excelsa cecidit turri.
At Hero periit super mortuo marito,
se-invicem vero fructi-sunt etiam in ultima pernicie.

INDEX
NOMINUM ET RERUM.

A.

Ἄβυδος, ἡ, Asiæ urbs ad Hellespontum e regione Sesti, 4, 16; Leandri patria, 21, 26, 28 (Ἀβυδόθι); ejus cives Sestum profecti sunt Veneris festum celebraturi, 50; 209; huc Leander ante lucem revertebatur nocte in Herus concubitu transacta, 229, 283.

Ἄδωνις, ιδος, ὁ, Adonis, cui Venerique festos dies Sesti agebant, 43.

Ἀθηναίη, ἡ, 135; vid. Ἀθήνη.

Ἀθήνη et Ἀθηναίη, ἡ, Minerva, 135.

Αἱμονίη, ἡ, Hæmonia, i. e. Thessalia. Inde homines Sestum confluxerunt festo Veneris interfuturi, 46.

Ἅμαξα, ης, ἡ, Plaustrum sidus (Septentrio), 214.

Ἀρκαδίη, ης, ἡ, Arcadia, Atalantæ patria, 153.

Ἀταλάντη, ης, ἡ, Milanionem maritum, quem antea repudiaverat, dein Venere irata amore complexa est ardentissimo, 153, sqq.

Ἀτθίς, ίδος, ἡ, adj. fem., Atthis, Attica; νύμφη, virgo Attica, Orithyia, (e Borea mater Calais ac Zethæ), 321; conf. Βορέης.

Ἀφροδίτη, ἡ, Venus, 6; cujus sacerdos Hero erat, 31, 66, 68; sacrificiis sæpe placata ab Hero, 38; cui festum celebrabatur Sesti, 42 sqq.; 143; Atalantæ irata, 155; 182; e mari orta, 249; ejus auxilium Leander implorat tranans Hellespontum procellis agitatum, 319.

B.

Βορέης, ὁ, Boreas ventus, 316; a Leandro Hellespontum procellosum tranante invocatus et de amoribus Orithyiæ admonitus, 321.

Βοώτης, ὁ, Bootes stella, 213.

E.

Ἑλλήσποντος, ὁ, Hellespontus, quem se nando trajecturum Leander promittit puellæ amatæ, 208.

Ἑρμῆς, ὁ, Mercurius, Herculem ad Omphalen duxit, 150, 152.

Ἔρως, ωτος, ὁ, Amor, Hero ac Leandrum sagittis suis vulnerat, 17 sqq.; libamentis ab Hero sæpe placatus, 39, 149, 197; vulneribus, quæ inflixit, ipse medetur auxiliando amantibus, 198 sqq.; 212, 240, 245, 246, 322; οἱ Ἔρωτες, Amores, 307.

Ἕσπερος, ὁ, Hesperus stella, 111.

Εὖρος, ὁ, Eurus ventus, 315.

Z.

Ζεύς, Διός, ὁ, Juppiter, 8, 137.

Ζέφυρος, ὁ, Zephyrus ventus, 315.

Ζυγίη, ἡ, Jugalis, epitheton Junonis pronubæ, 275.

H.

Ἡρακλῆς, ῆος, ὁ, Hercules, a Mercurio ductus ad Omphalen, cui serviret, 150.

Ἥρη, ης, ἡ, Juno; Ζυγίη (pronuba), quam in hymenæis invocabant, 275.

Ἠριγένεια, ης, ἡ, (mane nata), Aurora, 332.

Ἡρώ, οῦς, ἡ, 4, 7; Cupidinis telo percussa, 17 sqq.; Sestias, 20 sq., 24; 29; Veneris sacerdos, in turri maritima habitans, pulcritudine insignis et castitate, 30 sqq.; ejus venustas fusius describitur 55 sqq., 60, 64; omnium juvenum admirationem movet ac libidinem, 69 sqq., 79, 81, Leandri amorem, 89; Leandrum in templi penetralia secuta, 120, amanti minatur, 122 sqq., mox amorem silentio primum, 158 sqq., 167, tum diserte profitetur, simul exponens de parentibus, de timore, ne amoris mysterium aperiatur, de nomine suo (186) ac domicilio, turri maritima, 174-195; 220; ex pacto cum Leandro inito sub noctem lychnum de alta turri protendit, 239, 256; quomodo exceperit sponsum, 260-271; cum ipso concubuit, 272 sqq., clam parentibus, 286; 304; per noctem hiemalem sponso frustra expectato, ejus cadavere in scopulis ad turris radices mane conspecto, de turri se præcipitat, 331-333-341.

Ἠώς, οῦς, ἡ, Aurora, 3, 281; Dies, 110, 192, 287.

I.

Ἰαρδάνιος, adj. Ἰαρδανίη νύμφη, Iardania puella, Iardani filia, Omphale, ad quam Mercurius Herculem duxit, 151.

K.

Κρονίων, ωνος, ὁ, Saturni filius, Juppiter, 137.

Κυθέρεια, ης, ἡ, Venus, 38, 43, 83, 146, 273, 289; vid. Ἀφροδίτη.

Κύθηρα, τά, Cythera insula, unde multi homines Sestum confluxerunt festum Veneris celebraturi, 47.

Κυπρίδιος, adj., Venereus; Κυπριδίη ἑορτή, festum Veneris, Sesti celebratum, 42; Κυπρίδιοι ὄαροι, consuetudo Venerea, 132.

Κύπρις, ιδος, ἡ, Venus, 31, 33, 66, 68, 77, 126, 135, 141, 144, 152, 157, 249; vid. Ἀφροδίτη.

Κύπρος, ἡ, Cyprus insula, cujus incolæ Sestum se contulerunt frequentes festum Veneris celebraturi, 46.

Λ.

Λακεδαίμων, ονος, ἡ, Lacedæmon s. Sparta urbs, 74; vid. Σπάρτη.

Λέανδρος et Λείανδρος, ὁ, Leander, 5, 15; Abydenus, 20 sq., 28; Cupidinis sagitta ictus, 17 sqq.; 25, 27; Herus amore ardet, 86 sqq.; 103, 106; prima nocte virginem amatam in templum trahit, 109-122; puellæ minis minime perterritus, 129, amorem ab ipsa flagitat, 135-157; 168, 170, 172, 196, 201; virgini facile victæ se per noctes Hellespontum tranaturum promittit, lychnumque in alta turri accendi jubet indicem viæ, 203-220; quomodo per mare naverit ex pacto, 233-240-259; quomodo exceptus fuerit a sponsa, 260 sqq., no-

ctesque cum ipsa transegerit, 272 sqq.; ante lucem Abydum revertitur nando, 283 sqq.; hieme tempestatibus non perterritus, 301; 305; tandem per noctem procellosam viribus deficientibus, diis frustra invocatis, lychno extincto, mortuus in scopulos undis jactus prope turrim Herus, 309-312-319-330.

Λείανδρος, ὁ, 28, 86, 109, 170, 172, 196, 220, 259, 311; vid. Λέανδρος.

Λίβανος, ὁ, Syriæ mons, cujus accolæ Sestum se contulerunt Veneris festo interfuturi, 48.

M.

Μιλανίων, ωνος, ὁ, Milanio, Atalantæ maritus primum repudiatus, deinde magnopere amatus, 154.

Μοῖραι, άων, αἱ, Parcæ, 307, 322.

N.

Νότος, ὁ, Notus ventus, 316.

Νύξ, κτος, ἡ, Nox dea, 232, 281.

O.

Ὄλυμπος, ὁ, Olympus, deorum sedes, 80.

Ὀμίχλη, ἡ, Caligo, Nox, 280.

Π.

Ποσειδάων, ωνος, ὁ, Neptunus; ad quem Leander tranans Hellespontum tempestatibus agitatum preces mittit, 320.

Σ.

Σηστιάς, άδος, ἡ, adj. fem., Sestias, Sesta, Ἡρώ, 24; πόλις, i. e. Sestus, 189.

Σηστός, ἡ, urbs Thracia, Hellesponto adjacens e regione Abydi, 4, 16; Herus patria 21; ubi dies festi Veneris et Adonidis agebantur, 43; huc Leander appellebat tranato Hellesponto, 258.

Σίγη, ἡ, Silentium, quasi numen est 280.

Σπάρτη, ἡ, Sparta, urbs Laconicæ, puellis pulcerrimis clara, 74.

Φ.

Φρυγίη, ἡ, Phrygiæ incolæ frequentes Sestum profecti sunt ad celebrandum Veneris festum, 50.

X.

Χάριτες, αἱ, Gratiæ, 63, 64, 65, 77.

Ω.

Ὠρίων, ωνος, ὁ, Orion stella, 214.